

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ปีพุทธศักราช ๒๕๖๗

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

โรงเรียนบ้านวังบวบ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนบ้านวังบวบ พุทธศักราช ๒๕๖๗

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำนำ

การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านวังบวบ พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๗) ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน พัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิต และในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนวังบวบ บุคลากรโรงเรียนบ้านวังบวบ ประชาชน ตลอดจน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และนักเรียนที่ช่วยให้การจัดทำหลักสูตรเล่มนี้ มีความสมบูรณ์และเหมาะสมต่อการจัดการศึกษาต่อไป

โรงเรียนบ้านวังบวบ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนหน้า	๑
- วิทยาลัย	๒
- สมรรถนะของผู้เรียน	๓
- คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๓
- สาระมาตรฐานการเรียนรู้	๔
- คุณภาพผู้เรียน	๕
ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง	๗
- สรุปตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง	๘
- ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง ตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้และระดับชั้น	๙
คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา	๓๗
- คำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๓๘
- โครงสร้างรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๕๐
ส่วนท้าย	
- การวัดและประเมินผล	๑๒๙
- สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้	๑๓๓
- อภิธานศัพท์	๑๓๕
ภาคผนวก	๑๔๓
- คำสั่งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร	

ส่วนนำ

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง พัฒนาทักษะสื่อสารอย่างสมวัย เรียนรู้วัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยที่ดีงาม สร้างเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่ให้เห็นถึงคุณค่าของภาษาไทย และการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาเพื่ออนุรักษ์ภาษาไทยอันเป็นสมบัติของชาติ

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนพร้อมทั้งพัฒนาการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย
๓. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการสื่อสารภายใต้มารยาทในการสื่อสารและคุณธรรม
๔. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อสร้างเจตคติที่ดีในการเรียน วิชาภาษาไทย
๕. ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าในการธำรงอนุรักษ์ภาษาไทย อันเป็นสมบัติของชาติ

เป้าประสงค์

๑. ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านและการเขียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีตามความสามารถด้านการเรียนภาษาในระดับช่วงชั้น โดยสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักการเขียนและการใช้ภาษา มีทักษะการสื่อสารในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูดอย่างเหมาะสมตามกาลเทศะภายใต้มารยาทในการสื่อสาร และคุณธรรมอันดีงาม
๓. ผู้เรียนเห็นคุณค่าและตระหนักในการอนุรักษ์ภาษาไทย พร้อมทั้งใช้ภาษาในการพัฒนาตนเองและเป็นสื่อในการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อผู้อื่น เพื่อการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมใน การใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจน การเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มี ประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการ เปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และ มีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วย การสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การมี เหตุผล กตัญญูกตเวทีก การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยง พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น การรักและภูมิใจในความเป็นไทยและรักษาท้องถิ่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมี ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การ แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

๒. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

๓. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

๔. สกดยคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

๕. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้อง เล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

๒. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสกดยคำแต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

๓. พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑.อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่ได้ อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

๒.เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ

๓.พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

๔.เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

ตัวชี้วัดระหว่างและตัวชี้วัดปลายทาง

สรุปตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ชั้น	ตัวชี้วัดทั้งหมด	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	หมายเหตุ
ป.๑	๒๒	๑๓	๙	
ป.๒	๒๗	๑๘	๙	
ป.๓	๓๑	๒๓	๘	
ป.๔	๓๓	๒๖	๗	
ป.๕	๓๓	๒๔	๙	
ป.๖	๓๔	๒๒	๑๒	
ม.๑	๓๕	๒๔	๑๑	
ม.๒	๓๒	๒๒	๑๐	
ม.๓	๓๖	๒๖	๑๐	
ม.๔ - ๖	๓๖	๒๓	๑๓	
รวม	๓๑๙	๒๒๑	๙๘	

ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน		
๑	-	ท ๑.๑ ป.๑/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ
๒	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ป.๑/๒ บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ท ๑.๑ ป.๑/๗ บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน
	ท ๑.๑ ป.๑/๔ เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๑/๕ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๑/๖ อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๑/๘ มีมารยาทในการอ่าน	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๓	ท ๒.๑ ป.๑/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	ท ๒.๑ ป.๑/๒ เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ
	ท ๒.๑ ป.๑/๓ มีมารยาทในการเขียน	
	ท ๔.๑ ป.๑/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	
	ท ๔.๑ ป.๑/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๔	-	ท ๓.๑ ป.๑/๑ ฟังคำแนะนำ คำสั่ง ง่าย ๆ และปฏิบัติตาม
๕	ท ๓.๑ ป.๑/๒ ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็น ความรู้และความบันเทิง	ท ๓.๑ ป.๑/๔ พูดสื่อสารได้ตาม วัตถุประสงค์
	ท ๓.๑ ป.๑/๓ พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่อง ที่ฟังและดู	
	ท ๓.๑ ป.๑/๕ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๖	ท ๔.๑ ป.๑/๔ ต่อดำคล้องจองง่าย ๆ	ท ๔.๑ ป.๑/๓ เรียบเรียงคำเป็น ประโยคง่าย ๆ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๗	-	ท ๕.๑ ป ๑/๑ บอกข้อคิดที่ได้ จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม ร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก
๘	-	ท ๕.๑ ป ๑/๒ ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนด และบทร้อยกรอง ตามความสนใจ

รวม ๒๒ ตัวชี้วัด ๑๓ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมินิสัยรักการอ่าน		
๑	-	ท ๑.๑ ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
๒	ท ๑.๑ ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	ท ๑.๑ ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน
	ท ๑.๑ ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๒/๖ อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๒/๗ อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ	
	ท ๑.๑ ป.๒/๘ มีมารยาทในการอ่าน	
๓	-	ท ๑.๑ ป.๒/๕ แสดงความคิดเห็น และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ		
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๔	ท ๒.๑ ป.๒/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	ท ๒.๑ ป.๒/๒ เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	ท ๒.๑ ป.๒/๓ เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ	
	ท ๒.๑ ป.๒/๔ มีมารยาทในการเขียน	
	ท ๔.๑ ป.๒/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	
	ท ๔.๑ ป.๒/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	
	ท ๔.๑ ป.๒/๕ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๕	-	ท ๓.๑ ป.๒/๑ ฟังคำแนะนำ คำสั่ง ที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม
๖	ท ๓.๑ ป.๒/๒ เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	ท ๓.๑ ป.๒/๖ พูดสื่อสารได้ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์
	ท ๓.๑ ป.๒/๓ บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	
	ท ๓.๑ ป.๓/๔ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	
	ท ๓.๑ ป.๒/๕ พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	
	ท ๓.๑ ป.๒/๗ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๗	ท ๔.๑ ป.๒/๔ บอกลักษณะคำคล้องจอง	ท ๔.๑ ป.๒/๓ เรียบเรียงคำเป็น ประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๘	ท ๕.๑ ป.๒/๒ ร้องบทหรือเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น	ท ๕.๑ ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
๙	-	ท ๕.๑ ป.๒/๓ ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนด และบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวม ๒๗ ตัวชี้วัด ๑๘ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	-	ท ๑.๑ ป.๓/๑ อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
๒	ท ๑.๑ ป.๓/๒ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	ท ๑.๑ ป.๓/๕ สรุปความรู้และข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ท ๕.๑ ป.๓/๓ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน
	ท ๑.๑ ป.๓/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๓/๔ ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	
	ท ๑.๑ ป.๓/๖ อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๓/๗ อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อเสนอแนะ	
	ท ๑.๑ ป.๓/๘ อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	
	ท ๑.๑ ป.๓/๙ มีมารยาทในการอ่าน	
	ท ๔.๑ ป.๓/๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	
	ท ๕.๑ ป.๓/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไป ใช้ในชีวิตประจำวัน	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๓	ท ๒.๑ ป.๓/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
	ท ๒.๑ ป.๓/๓ เขียนบันทึกประจำวัน	ท ๒.๑ ป.๓/๒ เขียนบรรยายเกี่ยวกับ สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน
	ท ๒.๑ ป.๓/๔ เขียนจดหมายลาครู	
	ท ๒.๑ ป.๓/๕ เขียนเรื่องตามจินตนาการ	
	ท ๒.๑ ป.๓/๖ มีมารยาทในการเขียน	
	ท ๔.๑ ป.๓/๑ เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	
	ท ๔.๑ ป.๓/๔ แต่งประโยคง่าย ๆ	
	ท ๔.๑ ป.๓/๕ แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	
	ท ๔.๑ ป.๓/๖ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่นได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๔	ท ๓.๑ ป.๓/๑ เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่ เป็นความรู้และความบันเทิง	ท ๓.๑ ป.๓/๒ บอกสาระสำคัญ จากการฟังและการดู
๕	ท ๓.๑ ป.๓/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และดู	ท ๓.๑ ป.๓/๕ พูดสื่อสารได้ชัดเจน ตรงตามวัตถุประสงค์
	ท ๓.๑ ป.๓/๔ พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่อง ที่ฟังและดู	
	ท ๓.๑ ป.๓/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๖	-	ท ๔.๑ ป.๓/๒ ระบุชนิดและหน้าที่ ของคำในประโยค

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๓	ท ๕.๑ ป.๓/๒ รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น	ท ๕.๑ ป.๓/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ
รวม ๓๑ ตัวชี้วัด ๒๓ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๘ ตัวชี้วัดปลายทาง		

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	-	ท ๑.๑ ป.๔/๑ อ่านออกเสียงบท ร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
๒	ท ๑.๑ ป.๔/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวน จากเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ป.๔/๖ สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน
	ท ๑.๑ ป.๔/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบ คำถามจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๔/๔ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๔/๕ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุ เหตุผลประกอบ	
	ท ๑.๑ ป.๔/๗ อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่าง สม่าเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๔/๘ มีมารยาทในการอ่าน	
	ท ๔.๑ ป.๔/๑ สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ	
	ท ๔.๑ ป.๔/๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาคความหมายของคำ	
	ท ๔.๑ ป.๔/๖ บอกความหมายของสำนวน	
	ท ๕.๑ ป.๔/๑ ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม	
	ท ๕.๑ ป.๔/๒ อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๓	ท ๒.๑ ป.๔/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	ท ๒.๑ ป.๔/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม
	ท ๒.๑ ป.๔/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน	
	ท ๒.๑ ป.๔/๔ เขียนย่อความจากเรื่องสั้น	
	ท ๒.๑ ป.๔/๕ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	
	ท ๒.๑ ป.๔/๖ เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	
	ท ๒.๑ ป.๔/๗ เขียนเรื่องตามจินตนาการ	
	ท ๒.๑ ป.๔/๘ มีมารยาทในการเขียน	
	ท ๔.๑ ป.๔/๕ แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	
	ท ๔.๑ ป.๔/๔ แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๔	ท ๓.๑ ป.๔/๑ จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ป.๔/๓ พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและดู
	ท ๓.๑ ป.๔/๒ พูดสรุปความจากการฟังและดู	
	ท ๓.๑ ป.๔/๔ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	
	ท ๓.๑ ป.๔/๕ รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	
	ท ๓.๑ ป.๔/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๕	-	ท ๔.๑ ป.๔/๒ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
๖	-	ท ๔.๑ ป.๔/๗ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๗	ท ๕.๑ ป.๔/๓ ร้องเพลงพื้นบ้าน	ท ๕.๑ ป.๔/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวม ๓๓ ตัวชี้วัด ๒๖ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๗ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	-	ท ๑.๑ ป.๕/๑ อ่านออกเสียงบท ร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
๒	ท ๑.๑ ป.๕/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยคและ ข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา	ท ๑.๑ ป.๕/๓ อธิบายความหมาย โดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย
	ท ๑.๑ ป.๕/๖ อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และ ปฏิบัติตาม	
๓	ท ๑.๑ ป.๕/๔ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ป.๕/๕ วิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต
	ท ๑.๑ ป.๕/๗ อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่าง สม่าเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๕/๘ มีมารยาทในการอ่าน	
	ท ๔.๑ ป.๕/๕ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	
	ท ๕.๑ ป.๕/๑ สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน	
	ท ๕.๑ ป.๕/๒ ระบุมารู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิจริง	
	ท ๕.๑ ป.๕/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๔	ท ๒.๑ ป.๕/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	ท ๒.๑ ป.๕/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม
	ท ๒.๑ ป.๕/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน	
	ท ๒.๑ ป.๕/๔ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๒.๑ ป.๕/๕ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	

	ท ๒.๑ ป.๕/๖ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	
	ท ๒.๑ ป.๕/๗ กรอกรายการต่าง ๆ	
	ท ๒.๑ ป.๕/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการ	
	ท ๒.๑ ป.๕/๙ มีมารยาทในการเขียน	
	ท ๔.๑ ป.๕/๔ ใช้คำราชาศัพท์	
	ท ๔.๑ ป.๕/๖ แต่งบทร้อยกรอง	
	ท ๔.๑ ป.๕/๗ ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๕	ท ๓.๑ ป.๕/๒ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ป.๕/๑ พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
	ท ๓.๑ ป.๕/๔ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	
	ท ๓.๑ ป.๕/๕ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	
๖	-	ท ๓.๑ ป.๕/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๗	ท ๔.๑ ป.๕/๑ ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ท ๔.๑ ป.๕/๒ จำแนกส่วนประกอบของประโยค
๘	-	ท ๔.๑ ป.๕/๓ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๙	-	ท ๕.๑ ป.๕/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวม ๓๓ ตัวชี้วัด ๒๔ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๙ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	-	ท ๑.๑ ป.๖/๑ อ่านออกเสียงบท ร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
๒	ท ๑.๑ ป.๖/๒ อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความ ที่เป็นโวหาร	ท ๑.๑ ป.๖/๕ อธิบายการนำความรู้ และความคิดจากเรื่องที่อ่านไป ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
	ท ๑.๑ ป.๖/๓ อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๖/๔ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ป.๖/๖ อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำและ ปฏิบัติตาม	
	ท ๑.๑ ป.๖/๗ อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่าน แผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	
	ท ๑.๑ ป.๖/๘ อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่า ที่ได้รับ	
	ท ๑.๑ ป.๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน	
	ท ๔.๑ ป.๖/๓ รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษา ต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	
	ท ๕.๑ ป.๖/๑ แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรม ที่อ่าน	
	ท ๕.๑ ป.๖/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรม ที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ		
๓	ท ๒.๑ ป.๖/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	ท ๒.๑ ป.๖/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม
	ท ๒.๑ ป.๖/๓ เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน	
	ท ๒.๑ ป.๖/๔ เขียนเรียงความ	
	ท ๒.๑ ป.๖/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๒.๑ ป.๖/๖ เขียนจดหมายส่วนตัว	
	ท ๒.๑ ป.๖/๗ กรอกรายการต่าง ๆ	
	ท ๒.๑ ป.๖/๘ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	
	ท ๒.๑ ป.๖/๙ มีมารยาทในการเขียน	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๔	ท ๓.๑ ป.๖/๒ ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ป.๖/๑ พูดแสดงความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ท ๓.๑ ป.๖/๓ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จากการฟังและดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล
	ท ๓.๑ ป.๖/๔ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	
	ท ๓.๑ ป.๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	
๕	-	ท ๓.๑ ป.๖/๕ พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๖	ท ๔.๑ ป.๖/๑ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ท ๔.๑ ป.๖/๔ ระบุลักษณะของประโยค
๗	-	ท ๔.๑ ป.๖/๒ ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
๘	-	ท ๔.๑ ป.๖/๕ แต่งบทร้อยกรอง
๙	-	ท ๔.๑ ป.๖/๖ วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑๐	-	ท ๕.๑ ป.๖/๒ เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น
๑๑	-	ท ๕.๑ ป.๖/๔ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวม ๓๔ ตัวชี้วัด ๒๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๒ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	ท ๑.๑ ม.๑/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ม.๑/๒ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
	ท ๑.๑ ม.๑/๓ ระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ม.๑/๖ ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ	
	ท ๑.๑ ม.๑/๗ ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น	
	ท ๑.๑ ม.๑/๙ มีมารยาทในการอ่าน	
๒	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	ท ๑.๑ ม.๑/๔ ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน
๓	ท ๕.๑ ม.๑/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน	ท ๑.๑ ม.๑/๘ วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต
	ท ๕.๑ ม.๑/๒ วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	
	ท ๕.๑ ม.๑/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	
	ท ๕.๑ ม.๑/๔ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๔	ท ๒.๑ ม.๑/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	ท ๒.๑ ม.๑/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย
	ท ๒.๑ ม.๑/๓ เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญ และรายละเอียดสนับสนุน	
	ท ๒.๑ ม.๑/๔ เขียนเรียงความ	
	ท ๒.๑ ม.๑/๕ เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๒.๑ ม.๑/๖ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อ ที่ได้รับ	
	ท ๒.๑ ม.๑/๗ เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	
	ท ๒.๑ ม.๑/๘ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	
	ท ๒.๑ ม.๑/๙ มีมารยาทในการเขียน	
	ท ๔.๑ ม.๑/๕ แต่งบทร้อยกรอง	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๕	ท ๓.๑ ม.๑/๒ เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ม.๑/๑ พูดสรุปใจความสำคัญ ของเรื่องที่ฟังและดู
๖	ท ๓.๑ ม.๑/๓ พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ม.๑/๕ พูดรายงานเรื่อง หรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจาก การฟัง การดู และการสนทนา
	ท ๓.๑ ม.๑/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	
๗	-	ท ๓.๑ ม.๑/๔ ประเมินความ น่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๘	ท ๔.๑ ม.๑/๑ อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	ท ๔.๑ ม.๑/๓ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
	ท ๔.๑ ม.๑/๒ สร้างคำในภาษาไทย	
๙	-	ท ๔.๑ ม.๑/๔ วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน
๑๐	-	ท ๔.๑ ม.๑/๖ จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑๑	-	ท ๕.๑ ม.๑/๕ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวม ๓๕ ตัวชี้วัด ๒๔ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๑ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	ท ๑.๑ ม.๒/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ม.๒/๗ อ่านหนังสือ บทความหรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต
	ท ๑.๑ ม.๒/๒ จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ม.๒/๓ เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการอ่าน	
	ท ๔.๑ ม.๒/๕ รวบรวม และอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	
๒	ท ๑.๑ ม.๒/๔ อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ม.๒/๕ วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ท ๕.๑ ม.๒/๔ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
	ท ๑.๑ ม.๒/๖ ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	
	ท ๕.๑ ม.๒/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น	
	ท ๕.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ	
	ท ๕.๑ ม.๒/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๓	ท ๒.๑ ม.๒/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	ท ๒.๑ ม.๒/๒ เขียนบรรยาย และพรรณนา
	ท ๒.๑ ม.๒/๓ เขียนเรียงความ	
	ท ๒.๑ ม.๒/๔ เขียนย่อความ	
	ท ๒.๑ ม.๒/๕ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	
	ท ๒.๑ ม.๒/๖ เขียนจดหมายกิจวัตร	
	ท ๒.๑ ม.๒/๗ เขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	
	ท ๒.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการเขียน	
	ท ๔.๑ ม.๒/๓ แต่งบทร้อยกรอง	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๔	ท ๓.๑ ม.๒/๑ พูดสรุปใจความสำคัญ ของเรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์และ วิจารณ์เรื่องที่ฟัง และดูอย่างมีเหตุผล เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินชีวิต
	ท ๓.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและความ น่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ	
๕	ท ๓.๑ ม.๒/๕ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า	ท ๓.๑ ม.๒/๔ พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์
	ท ๓.๑ ม.๒/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๖	-	ท ๔.๑ ม.๒/๑ สร้างคำในภาษาไทย
๗	-	ท ๔.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์โครงสร้าง ประโยคสามัญ ประโยครวมและ ประโยคซ้อน
๘	-	ท ๔.๑ ม.๒/๔ ใช้คำราชาศัพท์

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๙	-	ท ๕.๑ ม.๒/๕ ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจ

รวม ๓๒ ตัวชี้วัด ๒๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	ท ๔.๑ ม.๓/๕ อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	ท ๑.๑ ม.๓/๒ ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย
๒	ท ๑.๑ ม.๓/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
	ท.๑.๑ ม.๓/๔ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงานแก้ปัญหาในชีวิต	
	ท ๕.๑ ม.๓/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น ในชีวิตจริง	
	ท ๕.๑ ม.๓/๓ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้	
๓	ท ๑.๑ ม.๓/๖ ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนในเรื่องที่อ่าน	ท ๑.๑ ม.๓/๕ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่อง ที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น
	ท ๑.๑ ม.๓/๗ วิวิจารณ์ความสมเหตุสมผลการลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง	
	ท ๑.๑ ม.๓/๘ วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
	ท ๑.๑ ม.๓/๙ ตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้	
	ท ๑.๑ ม.๓/๑๐ มีมารยาทในการอ่าน	
	ท ๕.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดี และวรรณกรรมที่อ่าน	

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ		
๔	ท ๒.๑ ม.๓/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	ท ๒.๑ ม.๓/๒ เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา
	ท ๒.๑ ม.๓/๓ เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ	
	ท ๒.๑ ม.๓/๔ เขียนย่อความ	
	ท ๒.๑ ม.๓/๕ เขียนจดหมายกิจวัตร	
	ท ๒.๑ ม.๓/๖ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล	
	ท ๒.๑ ม.๓/๗ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ	
	ท ๒.๑ ม.๓/๘ กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน	
	ท ๒.๑ ม.๓/๙ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงงาน	
	ท ๒.๑ ม.๓/๑๐ มีมารยาทในการเขียน	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๕	ท ๓.๑ ม.๓/๑ แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู	ท ๓.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
๖	ท ๓.๑ ม.๓/๓ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	ท ๓.๑ ม.๓/๔ พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์
	ท ๓.๑ ม.๓/๕ พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตาม ลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	
	ท ๓.๑ ม.๓/๖ มีมารยาท ในการฟัง การดู และการพูด	

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๗	ท ๔.๑ ม.๓/๔ ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	ท ๔.๑ ม.๓/๑ จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
๘	ท ๔.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน	ท ๔.๑ ม.๓/๓ วิเคราะห์ระดับภาษา
๙	-	ท ๔.๑ ม.๓/๖ แต่งบทร้อยกรอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑๐	-	ท ๕.๑ ม.๓/๔ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง

รวม ๓๖ ตัวชี้วัด ๒๖ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖

สาระที่ ๑ การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ท ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ตอบคำถามจากการอ่าน ประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด ท ๑.๑ ม.๔-๖/๙ มีมารยาทในการอ่าน ท ๕.๑ ม.๔-๖/๕ รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบาย ภูมิปัญญาทางภาษา	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๒ ดีความ แปล ความและขยายความเรื่องที่อ่าน
๒	-	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๗ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน
๓	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล ท ๔.๑ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อ สิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ท ๕.๑ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม ตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น ท ๕.๑ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต ท ๕.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมของชาติ	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่ อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมี เหตุผล
๔	ท ๕.๑ ม.๔-๖/๔ สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	ท ๑.๑ ม.๔-๖/๔ คัดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และ ประเมินค่าเพื่อนำความรู้ความคิดไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต ท ๑.๑ ม.๔-๖/๘ สังเคราะห์ความรู้ จากการอ่าน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ

สาระที่ ๒ การเขียน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ		
๕	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๒ เขียนเรียงความ	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๑ เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูล และสาระสำคัญชัดเจน
	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๓ เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบ และเนื้อหาหลากหลาย	
	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๔ ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	
	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	
	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๖ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการและใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	
	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๗ บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	
	ท ๒.๑ ม.๔-๖/๘ มีมารยาทในการเขียน	

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์		
๖	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๑ สรุปแนวคิด และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๓ ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์ แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู อย่างมีเหตุผล	
๗	-	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๔ มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู
๘	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	ท ๓.๑ ม.๔-๖/๕ พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะ ได้แย่ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ		
๙	-	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๓ ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม
๑๐	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๑ อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๖ อธิบายและวิเคราะห์ หลักการสร้างคำในภาษาไทย
	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๒ ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์	
	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น	
๑๑	-	ท ๔.๑ ม.๔-๖/๔ แต่งบทร้อยกรอง

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
๑๒	-	ท ๕.๑ ม.๕-๖/๖ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง

รวม ๓๖ ตัวชี้วัด ๒๓ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๓ ตัวชี้วัดปลายทาง

คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความสั้น ๆ บอกความหมายของคำและข้อความ ตอบคำถาม เล่าเรื่องย่อ คาดคะเนเหตุการณ์ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอเรื่องที่อ่าน บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน มีมารยาท ในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ มีมารยาทในการเขียน ฝึกทักษะในการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตาม ตอบคำถาม เล่าเรื่อง พูดย่อแสดง ความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู พุดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ เน้นมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ฝึกทักษะการเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก ฝึกท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกผ่านทักษะ/กระบวนการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดู การสื่อความ กระบวนการกลุ่ม การแสวงหาความรู้ การคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การสร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งมีการประยุกต์ความรู้ ทักษะ เจตคติและค่านิยม ลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อสร้างผลผลิต

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและค่านิยมไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา จัดการสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑	ป.๑/๓/, ป.๑/๔, ป.๑/๕, ป.๑/๖, ป.๑/๘	ป.๑/๑ ป.๑.๒ ป.๑/๗
ท ๒.๑	ป.๑/๑, ป.๑/๓	ป.๑/๒
ท ๓.๑	ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๕	ป.๑/๑,ป.๑/๔
ท ๔.๑	ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๔	ป.๑/๓
ท ๕.๑	-	ป.๑/๑, ป.๑/๒
รวม	๑๓ ตัวชี้วัด	๙ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียนฝึกทักษะการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อนและปฏิบัติตาม เล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถาม รู้สึก พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ฝึกทักษะการเขียนพยานุเคราะห์ สรรค์ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ฝึกจับใจความสำคัญจากเรื่อง

โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกผ่านทักษะ/กระบวนการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดู การสื่อความ กระบวนการกลุ่ม การแสวงหาความรู้ การคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การสร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งมีการประยุกต์ความรู้ ทักษะเจตคติและค่านิยม ลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อสร้างผลผลิต

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและค่านิยม ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา จัดการสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑	ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๖, ป.๒/๗, ป.๒/๘	ป.๒/๑ป.๒/๔, ป.๒/๕
ท ๒.๑	ป.๒/๑, ป.๒/๓, ป.๒/๔	ป.๒/๒
ท ๓.๑	ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๗	ป.๒/๑,ป.๒/๖,
ท ๔.๑	ป.๒/๑, ป.๒/๒, ป.๒/๔, ป.๒/๕	ป.๒/๓
ท ๕.๑	ป.๒/๒,	ป.๒/๓
รวม	๑๘ ตัวชี้วัด	๙ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่านอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำอธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพแผนที่และแผนภูมิ มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย เขียนบันทึกประจำวัน เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน ฝึกทักษะการฟัง การดู และการพูด เล่าและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ฝึกเขียนตามหลักการเขียน เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ ระบุชนิด หน้าที่ของคำ ใช้พจนานุกรม ค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันรู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น

โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกผ่านทักษะ/กระบวนการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดูการสื่อความ กระบวนการกลุ่ม การแสวงหาความรู้ การคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การสร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งมีการประยุกต์ความรู้ ทักษะ เจตคติและค่านิยม

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและค่านิยม ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา จัดการสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑	ป.๓/๒, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๖, ป.๓/๗,ป.๓/๘, ป.๓/๙	ป.๓/๑ , ป.๓/๕
ท ๒.๑	ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖	ป.๓/๒
ท ๓.๑	ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๔,ป.๓/๖	ป.๓/๒ ,ป.๓/๕
ท ๔.๑	ป.๓/๑, ป.๓/๓, ป.๓/๔, ป.๓/๕, ป.๓/๖	ป.๓/๒
ท ๕.๑	ป.๓/๑, ป.๓/๒	ป.๓/๓, ป.๓/๔
รวม	๒๓ ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและสำนวนจากเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เลือกรับหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ เขียนจดหมายถึงเพื่อนและมารดา ฝึกทักษะการฟังการดูและการพูด จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเรื่องที่ฟังและดู พูดสรุปจากการฟัง และดู พูดแสดงความรู้ การดูและการสนทนา ระบุนิဒและหน้าที่ของคำในประโยค ใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ บอกความหมายของสำนวน เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้

โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกผ่านทักษะ/กระบวนการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดู การสื่อความ กระบวนการกลุ่ม การแสวงหาความรู้ การคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การสร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งมีการประยุกต์ความรู้ ทักษะ เจตคติและค่านิยม

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและค่านิยมไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา จัดการสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑	ป.๔/๒, ป.๔/๓,ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๗, ป.๔/๘	ป.๔/๑,ป.๔/๖
ท ๒.๑	ป.๔/๑, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘	ป.๔/๒
ท ๓.๑	ป.๔/๑,ป.๔/๒,ป.๔/๔, ป.๔/๕,ป.๔/๖	ป.๔/๓
ท ๔.๑	ป.๔/๑, ป.๔/๓,ป.๔/๔,ป.๔/๕, ป.๔/๖,	ป.๔/๒ ,ป.๔/๗
ท ๕.๑	ป.๔/๑,ป.๔/๒,ป.๔/๓,	ป.๔/๔
รวม	๒๖ ตัวชี้วัด	๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็น การบรรยายและการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัย แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ แสดงความ คิดเห็น อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เลือกรอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่าน ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร เขียนแผนภาพโครง เรื่อง แผนภาพความคิด เขียนย่อความ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความรู้สึกและความ คิดเห็น กรอแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน ฝึกทักษะการฟัง การดูและ การพูด พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึก ตั้งคำถาม ตอบคำถาม วิเคราะห์ความ พูดรายงาน มี มารยาทในการฟัง การดูและการพูด ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค จำแนกส่วนประกอบของประโยค เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แต่งบท ร้อยกรอง ใช้สำนวนได้ถูกต้อง สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ระบุความรู้ ข้อคิดที่สามารถ นำไปใช้ในชีวิตจริง

โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกผ่านทักษะ/กระบวนการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดู การสื่อ ความ กระบวนการกลุ่ม การแสวงหาความรู้ การคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การสร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งมีการประยุกต์ความรู้ ทักษะ เจตคติและค่านิยม ลง มือปฏิบัติจริงในสถานการณ์ที่หลากหลายเพื่อสร้างผลผลิต

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการ อนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและค่านิยม ไปประยุกต์ใช้ใ นการแก้ปัญหา จัดการสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑	ป.๕/๒, ป.๕/๔, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘	ป.๕/๑ , ป.๕/๓ ,ป.๕/๕
ท ๒.๑	ป.๕/๓,ป.๕/๔, ป.๕/๕,ป.๕/๖,ป.๕/๗, ป. ๕/๘, ป.๕/๙	ป.๕/๓
ท ๓.๑	ป.๕/๒, ป.๕/๔, ป.๕/๕	ป.๕/๓
ท ๔.๑	ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗	ป.๕/๒, ป.๕/๓,
ท ๕.๑	ป.๕/๒, ป.๕/๓	ป.๕/๔
รวม	๒๔ ตัวชี้วัด	๙ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร อ่านเรื่องสั้น ๆ อย่างหลากหลาย แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต อ่านงานเขียน เชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิและกราฟ ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ เขียนย่อความจากเรื่องอ่าน เขียนจดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ การดูและการพูด พูดแสดงความรู้ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

โดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกผ่านทักษะ/กระบวนการอ่าน การเขียน การฟัง การพูดและการดู การสื่อความ กระบวนการกลุ่ม การแสวงหาความรู้ การคิด การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การสร้างความคิดรวบยอด

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทยและตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติและค่านิยมไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา จัดการสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท ๑.๑	ป.๖/๒,ป.๖/๓, ป.๖/๔,ป.๖/๖,ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙	ป.๖/๑,ป.๖/๕
ท ๒.๑	ป.๖/๑,ป.๖/๓,ป.๖/๔,ป.๖/๕,ป.๖/๖,ป.๖/๗,ป.๖/๘,ป.๖/๙	ป.๖/๒
ท ๓.๑	ป.๖/๒,ป.๖/๔,ป.๖/๖	ป.๖/๑,ป.๖/๓,ป.๖/๕
ท ๔.๑	ป.๖/๑,ป.๖/๓,	ป.๖/๒ ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖
ท ๕.๑	ป.๖/๑,ป.๖/๓,	ป.๖/๒ ป.๖/๔
รวม	๒๒ ตัวชี้วัด	๑๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท ๒๑๑๐๑ วิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง / ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรองที่เป็นกลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ จับใจความสำคัญที่เป็นเรื่องเล่าจากประสบการณ์ เรื่องสั้น บทสนทนา นิทานชาดก วรรณคดีและวรรณกรรม ในบทเรียน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ระบุเหตุและผลข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียน ประเภทชักจูง โน้มน้าวใจอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่หลายความหมายในบริบทจากการอ่าน ตีความคำยากในเอกสาร ทางวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท มีมารยาทในการอ่านคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนสื่อสารเกี่ยวกับการแนะนำตนเองสถานที่สำคัญเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เขียนบรรยายประสบการณ์ โดยใช้ถ้อยคำ ถูกต้องชัดเจนเหมาะสม เรียงความเชิงพรรณนา ย่อความจากเรื่องสั้น คำสอนโอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ประสบการณ์ มีมารยาทในการเขียนจับใจความสำคัญสรุปความ พุดแสดงความรู้ความคิดสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดูพูด ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว มีมารยาทในการฟัง การดู

การพูดอธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย การสร้างคำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมความรู้ ข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมในท้องถิ่นที่อ่านพร้อมให้เหตุผลประกอบท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจโดยใช้กระบวนการฝึกทักษะการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด คิดวิเคราะห์ลงสรุป

เพื่อให้เกิดความรู้ความคิด ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การตัดสินใจและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีนิสัยรักการอ่านมีมารยาทที่ดีทั้งในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด รักและภาคภูมิใจในภาษาไทยใช้ภาษาไทยได้อย่างมีวัฒนธรรมถูกต้องสละสลวยเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลทั้งในการพูดและการเขียน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท.๑.๑	ม.๑/๑,ม.๑/๓ , ม.๑/๙	ม.๑/๒ , ม.๑/๔ ,ม.๑/๘
ท.๒.๑	ม๑/๑, ม.๑/๒, ม๑/๔ ,ม๑/๗, ม๑/๙	ม.๑/๒
ท.๓.๑	ม.๑/๒ ม๑/๖	ม๑/๑
ท.๔.๑	ม๑/๑	ม๑/๖
ท.๕.๑	ม.๑/๑,ม๑/๒,ม.๑/๓,ม.๑/๔	ม๑/๕
รวม	๑๕ ตัวชี้วัด	๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๑๑๐๒ วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง / ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรองที่เป็นกาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ โคลงสี่สุภาพอ่านและจับใจความสำคัญจากสารคดี บันเทิงคดี เอกสารทางวิชาการที่มีคำประโยคและข้อความที่ต้องใช้ ช่วยพิจารณางานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวเชิงสร้างสรรค์ ระบุเหตุและผลข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น ข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลจากงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าว อธิบายคำเปรียบเทียบกับคำที่มีหลาย ความหมายตีความคำยากในเอกสารทางวิชาการวิเคราะห์คุณค่าที่ได้จากการหนังสือที่สนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ร่วมกันกำหนดระหว่างครูและนักเรียนมีมารยาทในการอ่านคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากบทความ หนังสืออ่านนอกเวลาเขียน จดหมายส่วนตัว ประเภทขอความช่วยเหลือ จดหมายแนะนำ จดหมายกิจธุระประเภทสอบถามข้อมูล เขียน รายงานจากการศึกษาค้นคว้า รายงานโครงการ มีมารยาทในการเขียนพุดรายงานจากการศึกษาค้นคว้าจาก แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชนและท้องถิ่นมีมารยาทในการพูด

วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน แต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑ จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต สรุปเนื้อหา ความรู้ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและ วรรณกรรม วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงให้สอดคล้องกับหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กระบวนการฝึกทักษะการอ่าน เขียน ฟังดูพูดคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ลง ลงสรุป

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การตัดสินใจและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีนิสัยรักการอ่านมีมารยาทที่ดีทั้งในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู พุด รักและภาคภูมิใจในภาษาไทยใช้ภาษาไทย ได้อย่างมีวัฒนธรรมถูกต้องสละสลวยเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลทั้งในการพูดและการเขียน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท.๑.๑	ม.๑/๑,ม.๑/๕, ม.๑/๙	ม.๑/๘
ท.๒.๑	ม.๑/๕ ,ม.๑/๖ ,ม.๑/๘, ม.๑/๙	ม.๑/๒
ท.๓.๑	ม.๑/๓	ม.๑/๑ ม.๑/๕
ท.๔.๑	ม.๑/๑ ม.๑/๒	ม.๑/๓ ม.๑/๔ ม.๑/๖
ท.๕.๑	-	ม.๑/๕
รวม	๑๐ ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๒๐๑๑๑ วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๖๐ ชั่วโมง / ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและพรรณนาและบทร้อยกรองที่เป็นกลอนบทละคร กลอนนิทาน จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากวรรณคดีในบทเรียน บทความ บันทึกเหตุการณ์ เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจากงานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริงเรื่องจากบทเรียนในกลุ่มสาระภาษาไทยและกลุ่มสาระอื่น ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว มีมารยาทในการอ่าน คัดลายมือด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนบรรยาย พรรณนา ย่อความจากนิทาน คำสอน บทความเชิงวิชาการ บันทึกเหตุการณ์ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งจากบทความ บทเพลง หนังสืออ่านนอกเวลา มีมารยาทในการเขียนพูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ

วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต พูดอวยพร โน้มน้าวได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเช่นศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลห้วยเขย่ง พุทธองปลิง มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูดการสร้างคำสมาส วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวมและประโยคซ้อน แต่งกลอนสุภาพ สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรม ที่อ่านในระดับที่ยากขึ้นเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาษิตคำคม วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรม อธิบายคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความรู้ความคิด ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การตัดสินใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทที่ดีทั้งในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด รักและภาคภูมิใจในภาษาไทย ใช้ภาษาไทยได้อย่างมีวัฒนธรรม ถูกต้องสละสลวย เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลทั้งในการพูดและการเขียน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท.๑.๑	ม.๒/๑ , ม.๒/๒ , ม.๒/๓ , ม.๒/๔	-
ท.๒.๑	ม.๒/๑ ม.๒/๓, ม.๒/๔	ม.๒/๒
ท.๓.๑	ม.๑/๑,ม.๒/๒	ม.๒/๓
ท.๔.๑	ม.๒/๑ , ม.๒/๒,ม.๒/๔	-
ท.๕.๑	ม.๒/๑,ม.๒/๒,ม.๒/๓	-
รวม	๑๕ ตัวชี้วัด	๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ วิชาภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง / ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและพรรณนาเป็นกลอนเพลงยาว กาพย์ห่อโคลง จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากวรรณคดีในบทเรียน บทสนทนา บทโฆษณา เขียน ผังแสดงความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง เรื่องจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น อ่านหนังสือนอกเวลา บทความหรือคำประพันธ์ อย่างหลากหลายคัดลายมือด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนบรรยายและพรรณนา เรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์ ย่อความเรื่องราวในบทเรียน นิทานชาดก เขียนรายงานโครงการ จัดทำกิจวัตรระเบียบวิทยากร จัดทำขอความอนุเคราะห์ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความรู้ความ คิดเห็นหรือโต้แย้งจากหนังสืออ่านนอกเวลา สารคดี บันเทิงคดี มีมารยาทในการเขียน พูดสรุปใจความสำคัญ จากเรื่องที่ฟังและดู

วิเคราะห์ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นและความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ วิเคราะห์วิจารณ์ เรื่องที่ ฟังและดูอย่างมีเหตุผล นำข้อคิดที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟังการดูและการสนทนาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ในเรื่องการจักสาน มีมารยาทในการฟัง การดู การพูด ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมกับฐานะของ บุคคลรวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย สรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้นเกี่ยวกับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม วรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ อธิบายคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านสรุปความรู้ และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในการชีวิตประจำวันโดยใช้กระบวนการฝึกทักษะการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด คิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ลงสรุป

เพื่อให้เกิดความรู้ความคิด ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การตัดสินใจและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทที่ดีทั้งในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด รักและภาคภูมิใจในภาษาไทยใช้ ภาษาไทยได้อย่างมีวัฒนธรรม ถูกต้องสละสลวยเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลทั้งในการพูดและการเขียน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท.๑.๑	ม.๒/๒ , ม.๒/๓, ม.๒/๖, ม.๒/๘	ม.๒/๗ ม.๒/๕
ท.๒.๑	ม.๒/๕,ม.๒/๖,ม.๒/๗,ม.๒/๘	ม.๒/๒
ท.๓.๑	ม.๒/๕,ม.๒/๖	ม.๒/๔
ท.๔.๑	ม.๒/๓ , ม.๒/๕	ม.๒/๑, ม.๒/๒,ม.๒/๔
ท.๕.๑	ม.๒/๑,ม.๒/๒,ม.๒/๓,ม.๒/๔	ม.๒/๕
รวม	๑๖ ตัวชี้วัด	๘ ตัวชี้วัด
รวม ๓๒ ตัวชี้วัด	๒๒ ตัวชี้วัด	๑๐ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๓๑๐๑ วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๖๐ ชั่วโมง / ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไป บทความปณิณกะ บทร้อยกรองประเภทกลอนบทละคร กลอนเสภาได้ถูกต้องเหมาะสม อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่นวรรณคดีในบทเรียน ข่าวเหตุการณ์สำคัญ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ระบุใจความสำคัญ รายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน บันทึกย่อความ และรายงานวิเคราะห์และวิจารณ์ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง อ่านหนังสือนอกเวลาหนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนด ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีมารยาทในการอ่าน

การคัดลายมือด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนอวยพรในโอกาสต่าง ๆ เขียนคำขวัญ คำคม โฆษณาโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษาเขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ โดยเล่าเหตุการณ์ข้อคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ ย่อความจากนิทาน ประวัตินาน สารคดีทางวิชาการ เขียนจดหมายกิจธุระเชิญวิทยากรขอความอนุเคราะห์ แสดงความขอบคุณ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์แสดงความรู้ ความคิดเห็นโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการฟังการดูและการสนทนาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในเรื่องเพลงกล่อมเด็กได้วาที อภิปรายที่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยมีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน ระดับภาษาใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติสรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากขึ้นเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี พิธีกรรม ท้องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามที่กำหนดและตามความสนใจ

เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การตัดสินใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทที่ดีทั้งในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด รักและภาคภูมิใจในภาษาไทย ใช้ภาษาไทยได้อย่างมีวัฒนธรรม ถูกต้องสละสลวย เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลทั้งในการพูดและการเขียน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท.๑.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๖, ม.๓/๘, ม.๓/๑๐	ม.๓/๒,
ท.๒.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๘, ม.๓/๑๐	ม.๓/๒
ท.๓.๑	ม.๓/๓, ม.๓/๕, ม.๓/๖	ม.๓/๔
ท.๔.๑	ม.๓/๒	ม.๓/๑ ม.๓/๓
ท.๕.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๓	-
รวม	๑๔ ตัวชี้วัด	๕ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒ วิชาภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

เวลา ๖๐ ชั่วโมง / ๑.๕ หน่วยกิต

ศึกษาและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปบทความปณิณกะ บทร้อยกรองที่เป็นกาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ โคลงสี่สุภาพ ได้ถูกต้องเหมาะสมตามฉันทลักษณ์ อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่นวรรณคดีในบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยอ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน วิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น การลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน อ่าหนังสือนอกเวลาหนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยหนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดดีความและประเมินคุณค่า แนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปแก้ปัญหาในชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีมารยาทในการอ่าน

คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย เขียนคิพจน์ สุนทรพจน์ โดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับของภาษา ย่อความจากพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ เขียนอธิบายชี้แจงแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความรู้ความคิดเห็นหรือโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทโฆษณา บทความทางวิชาการ กรอบแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าและโครงการมีมารยาทในการเขียน วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู นำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตใช้สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพูดโน้มน้าวโน้มนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ แต่งบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากขึ้นเกี่ยวกับสุภาษิต คำสอน เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ บันเทิงคดี วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน

เพื่อให้เกิดความรู้ความคิด ความเข้าใจ การวิเคราะห์ การตัดสินใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตอย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ สอดคล้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทที่ดีทั้งในด้านการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด รักและภาคภูมิใจในภาษาไทย ใช้ภาษาไทยได้อย่างมีวัฒนธรรมถูกต้องสละสลวย เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคลทั้งในการพูดและการเขียน

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ท.๑.๑	ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๙	ม.๓/๓,ม.๓/๕
ท.๒.๑	ม.๓/๓, ม.๓/๕,ม.๓/๖,ม.๓/๗, ม.๓/๙,	-
ท.๓.๑	ม.๓/๑	ม.๓/๒,ม.๓/๔
ท.๔.๑	ม.๓/๕	ม.๓/๖
ท.๕.๑	ม.๓/๒	ม.๓/๔
รวม	๑๑ ตัวชี้วัด	๖ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๑๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	หลักภาษาไทยเตรียมพร้อม	ท ๔.๑ ป.๑/๑	-	ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง ตัวอักษรไทยมีพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ซึ่งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ใช้ประสมคำให้มีความหมาย	๕	-
๒	สระ -า	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -า ออกเสียง อา เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -า	๕	๑
๓	สระ -ี	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๑	ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒	คำสระ -ี ออกเสียง อี เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วยสระ -ี	๕	๑
๔	สระ -ู	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ู ออกเสียง อุ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างล่างพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วย สระ -ู	๔	๑
๕	สระ -เ	ท ๒.๑ ป.๑/๑	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -เ ออกเสียง เอ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ เ -	๕	๑
๖	สระ -แ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -แ ออกเสียง แอ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประสมด้วย สระ แ-	๕	๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๗	สระ โ-	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ โ- ออกเสียง โ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ โ -	๕	๑
๘	สระ -อ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -อ ออกเสียง อ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ - อ	๕	๑
๙	สระ -ุ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ุ ออกเสียง อุ เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างล่างพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วย สระ - ุ	๕	๑
๑๐	สระ -ิ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ิ ออกเสียง อิ เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ -ิ	๕	๑
๑๑	สระ -ี	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ี ออกเสียง อี เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ -ี	๔	๑
๑๒	สระ ไ- ไม่มลาย	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ ไ- ออกเสียง ไอ ซึ่งมีเสียงเหมือนเสียง อะ ที่มี ย สะกด เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ ไ -	๔	๑
๑๓	สระ ไ- ไม่ม้วน	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ ไ- ออกเสียงเหมือน สระ ไ- เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น คำที่ประกอบด้วยสระ ไ- ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมี ๒๐ คำ	๔	๑
๑๔	สระ -ือ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ือ ออกเสียง อือ เป็นสระเสียงยาว เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ประกอบด้วยเสียง อือ แต่ไม่มีตัวสะกด จะใช้รูป -ือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมีคำที่ประกอบด้วยสระ -ือ และ -ืออ	๔	๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑๕	สระ -ำ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ำ ออกเสียง อำ ซึ่งมีเสียงเหมือนเสียง อะ ที่มี ม สะกด เป็นสระเสียงสั้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -ำ	๔	๑
๑๖	สระ -เำ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -เำ ออกเสียง เำ ซึ่งมีเสียงเหมือนเสียง อะ ที่มี ว สะกด เป็นสระเสียงสั้น เขียน เ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน -า ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -เำ	๔	๑
๑๗	สระ -เีย	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -เีย ออกเสียง เีย เป็นสระเสียงยาว เขียน เ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น เขียน ี ไว้ข้างบนพยัญชนะต้น และเขียน -ย ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -เีย	๔	๑
๑๘	สระ -เือ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -เือ ออกเสียง เือ เป็นสระเสียงยาว เขียน เ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น เขียน ี ไว้ข้างบนพยัญชนะต้น และเขียน -อ ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -เือ	๔	๒
๑๙	สระ -ัว	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ัว ออกเสียง ัว เป็นสระเสียงยาว เขียน ั ไว้ข้างบนพยัญชนะต้น และเขียน -ว ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -ัว	๔	๒
๒๐	สระ -ะ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ -ะ ออกเสียง อะ เป็นสระเสียงสั้น เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง อะ ถ้ามีตัวสะกดจะใช้รูป ั เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ -ะ และ ั	๕	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๒๑	สระ เ-ะ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ เ-ะ ออกเสียง เอะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน เ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน -ะ ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง เอะ ถ้ามีตัวสะกดจะใช้รูป เ-้ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ เ-ะ และ เ-้	๔	๒
๒๒	สระ แ-ะ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ แ-ะ ออกเสียง แอะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน แ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน -ะ ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง แอะ ถ้ามีตัวสะกดจะใช้รูป แ-้ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ แ-ะ และ แ-้	๔	๒
๒๓	สระ เ-าะ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ เ-าะ ออกเสียงเอาะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน เ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน -าะ ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ เ-าะ	๔	๒
๒๔	สระ โ-ะ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ โ-ะ ออกเสียง โอะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน โ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้น และเขียน -ะ ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ประสมด้วยเสียง โอะ ถ้ามีตัวสะกด จะไม่ปรากฏรูปสระ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ โ-ะ	๔	๑
๒๕	สระ เ-อะ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ เ-อะ ออกเสียง เออะ เป็นสระเสียงสั้น เขียน เ- ไว้ข้างหน้าพยัญชนะต้นและเขียน -อะ ไว้ข้างหลังพยัญชนะต้น คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ เ-อะ	๔	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๒๖	สระ เ-อ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	สระ เ-อ ออกเสียง เออ เป็นสระเสียงยาว คำที่ประสมด้วยเสียง เออ ถ้าไม่มีตัวสะกด จะใช้รูป เ-อ ถ้ามี ย สะกด จะใช้รูป เ-ย ถ้ามีตัวสะกดอื่น ๆ จะใช้รูป เ-ิ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีคำที่ประสมด้วยสระ เ-อ เ-ย และ เ-ิ	๕	๒
๒๗	มาตรา ก กา	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา ก กา	๕	๒
๒๘	มาตรา กง	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ง เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา กง	๕	๒
๒๙	มาตรา กม	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ม เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา กม	๕	๒
๓๐	มาตรา เกย	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ย เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา เกย	๔	๑
๓๑	มาตรา เกอว	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มี ว เป็นตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำในมาตรา เกอว	๔	๑
๓๒	มาตรา กน	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง น ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ น ณ ญ ร ล พ เป็นตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กน	๕	๒
๓๓	มาตรา กก	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ข้อความสั้น ๆ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง ก ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ ก ข ค ฌ เป็นตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กก	๕	๒
๓๔	มาตรา กบ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง บ ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด จัดเป็นคำในมาตรา กบ	๕	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๓๕	มาตรา กด	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	คำที่มีเสียงตัวสะกดเหมือนเสียง ด ทุกคำ ไม่ว่าจะใช้ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ท ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกดจัดเป็นคำ ในมาตรา กด	๔	๑
๓๖	อักษรควบ และอักษรนำ	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒	๑. คำอักษรควบมีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ที่ออกเสียงพร้อมกัน ๒. คำอักษรนำมีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ออกเสียงเหมือนมี ห นำ บางคำออกเสียงครั้งเดียว บางคำออกเสียงสองครั้ง	๔	๒
๓๗	การผันคำ	ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑	การผันคำใช้เสียงและรูปวรรณยุกต์ ทำ ให้เสียงและความหมายของคำ เปลี่ยนไป	๔	๔
๓๘	คำคล้องจอง	ท ๔.๑ ป.๑/๒	ท ๑.๑ ป.๑/๑	คำคล้องจองที่ไม่มีตัวสะกด จะต้องมี เสียงสระเหมือนกัน ส่วนคำคล้องจองที่ มีตัวสะกดต้องมีเสียงสระและเสียง ตัวสะกดเหมือนกัน	๔	๔
๓๙	การแต่ง ประโยค	ท ๒.๑ ป.๑/๓	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓	ประโยคจะมีคำตั้งแต่ ๒ คำ ขึ้นไป และบอกให้ทราบว่า ใคร ทำ อะไร หรือเป็นอย่างไรร	๔	๔
๔๐	การฟัง การดู และการพูด	ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๓ ท ๓.๑ ป.๑/๕	ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔	ทักษะการฟัง การดู และการพูดเป็น พื้นฐานการใช้ภาษาที่สำคัญ นำไปสู่ การพัฒนาการอ่าน และการเขียน	๕	๒
๔๑	วรรณคดี และวรรณกรรม เจ้าเนื้ออ่อนเอย มาเล่นกันไหม ของเธอของฉัน ฝนตกแดดออก เรารักเมืองไทย ตั้งไข่ล้มต้มไข่ กินแมวเหมียว	ท ๑.๑ ป.๑/๓ ท ๑.๑ ป.๑/๔ ท ๑.๑ ป.๑/๕ ท ๑.๑ ป.๑/๖ ท ๑.๑ ป.๑/๘	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๕.๑ ป ๑/๑ ท ๕.๑ ป ๑/๒	การอ่านและการฟังวรรณคดี วรรณกรรมร้อยแก้ว และร้อยกรอง สำหรับเด็กทำให้ได้ข้อคิดที่นำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒๐	๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	กระต่ายกับ เต่า					
	รวมระหว่างปี				๑๙๘	๗๐
	ปลายปี				๒	๓๐
	รวมตลอดปี				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษาไทย ตัวอักษรไทย	ท ๔.๑ ป.๒/๑		ตัวอักษรไทยประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลข ไทย ซึ่งสามารถนำมาประกอบเป็น คำ เพื่อใช้ใน การสื่อสาร	๗	-
๒	มาตรา ก กา	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา ก กา เป็นคำที่ไม่มี ตัวสะกดการอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๖	๓
๓	มาตรา กง	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา กง เป็นคำที่มี ง เป็น ตัวสะกดการอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๖	๓
๔	มาตรา กม	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา กม เป็นคำที่มี ม เป็น ตัวสะกดการอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๖	๓
๕	มาตรา เกย	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา เกย เป็นคำที่มี ย เป็น ตัวสะกดการอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๖	๒
๖	มาตรา เกอว	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา เกอว เป็นคำที่มี ว เป็นตัวสะกด การอ่าน การเขียน และรู้ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๖	๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	มาตรา กก	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา กก เป็นคำที่มี ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกด ออกเสียงเหมือน ก สะกด การอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้องทำให้ สามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	๖	๒
๘	มาตรา กด	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา กด เป็นคำที่มีพยัญชนะ ที่เป็นตัวสะกดได้หลายตัว ซึ่งออก เสียงเหมือน ด สะกด การอ่าน การ เขียน และรู้ความหมายของคำที่ ถูกต้อง ทำให้สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๖	๒
๙	มาตรา กน	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา กน เป็นคำที่มี น ญ ณ ร ล ฬ เป็นตัวสะกด ออกเสียงเหมือน น สะกด การอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้องทำให้ สามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	๖	๒
๑๐	มาตรา กบ	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	มาตรา กบ เป็นคำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ออกเสียงเหมือน บ สะกด การอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้องทำให้ สามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	๖	๒
๑๑	การผันอักษร	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	การผันอักษร เป็นการเปลี่ยนเสียง คำต่าง ๆ ตามเสียงวรรณยุกต์ ให้ได้คำใหม่ที่มีความหมาย แตกต่างจากคำเดิม การเข้าใจ อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ จะทำให้ผันอักษรได้ถูกต้องและ สามารถนำคำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	๖	๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๒	คำที่มี พยัญชนะ ควบกล้ำ	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำเป็นคำ ที่มีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ประสมสระ ตัวเดียวกัน พยัญชนะที่มาควบคือ ร ล ว บางคำออกเสียงพยัญชนะ ต้น ๒ ตัวกล้ำกัน บางคำออกเสียง เฉพาะพยัญชนะตัวแรก และบาง คำออกเสียง ทร เป็นเสียง ซ การอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้อง ทำให้ สามารถนำคำ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๗	๓
๑๓	คำที่มี อักษรนำ	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	คำที่มีอักษรนำ เป็นคำที่มี พยัญชนะต้น ๒ ตัว ประสมสระ เดียวกัน พยัญชนะต้น ตัวแรก จะ เป็นอักษรสูงหรืออักษรกลาง ส่วน พยัญชนะตัวที่สองจะเป็นอักษรต่ำ บางคำออกเสียงพยางค์เดียว บางคำออกเสียง ๒ พยางค์ โดย พยางค์แรกออกเสียง อะ กิ่งเสียง ส่วนพยางค์หลังออกเสียงเหมือนมี ห นำ การอ่าน การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้องทำให้ สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๗	๓
๑๔	คำที่มีตัว การันต์	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	คำที่มีตัวการันต์ เป็นคำที่มีไม้ทัณฑ ฆาต (¯) กำกับอยู่บนพยัญชนะที่ ไม่ต้องการออกเสียง ตัวการันต์มี ทั้งพยัญชนะ ตัวเดียว พยัญชนะ ๒ ตัว พยัญชนะและสระ การอ่าน จะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะและ สระนั้น การเขียน และรู้ ความหมายของคำที่ถูกต้องทำให้	๗	๓

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				สามารถนำคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้		
๑๕	คำที่มี รร	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๒	ท ๑.๑ ป.๒/๑	คำที่มี รร อ่านออกเสียงเหมือน พยัญชนะต้น ประสมสระ อะ ถ้า คำนั้น ไม่มีตัวสะกดจะออกเสียง เหมือนมี น เป็นตัวสะกด แต่ถ้าคำ นั้นมีตัวสะกดจะออกเสียงตามเสียง ตัวสะกดของคำ การเขียน และรู้ ความหมายของคำ ที่ถูกต้อง ทำ ให้สามารถนำคำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้	๗	๓
๑๖	คำที่มี พยัญชนะ และสระที่ไม่ ออกเสียง	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ๒.๑ ป.๒/๑	ท ๑.๑ ป.๒/	คำบางคำมีพยัญชนะและสระ ที่ไม่ออกเสียง บางคำไม่ออกเสียง ร ซึ่งเป็นตัวสะกดตัวที่สอง บางคำไม่ออกเสียง ห บางคำไม่ออกเสียงสระ ิ หรือสระ ุ ซึ่งประสมอยู่กับตัวสะกด	๗	๓
๑๗	คำที่มี ความหมาย ตรงข้ามกัน	ท ๔.๑ ป.๒/๒		คำในภาษาไทยมีคำที่มีความหมาย ตรงข้ามกัน ใช้เปรียบเทียบเพื่อสื่อ ความหมายให้ชัดเจน การเข้าใจ ความหมายของคำ ทำให้สามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง	๗	-
๑๘	คำคล้องจอง	ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๔.๑ ป.๒/๔	ท ๑.๑ ป.๒/๑	คำคล้องจองเป็นคำที่มีเสียงสระ และเสียงตัวสะกดเหมือนกัน ทำให้ภาษาไทยมีความไพเราะ และจดจำได้ง่าย	๗	๕
๑๙	ภาษาไทย มาตรฐาน และภาษาถิ่น	ท ๔.๑ ป.๒/๕		ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาที่ใช้ ติดต่อสื่อสารกันทั่วไป ส่วนภาษา ถิ่น เป็นภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารกัน ภายในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง การ เรียนรู้	๗	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ภาษาถิ่นทำให้เข้าใจการสื่อสาร ของคนกลุ่มต่าง ๆ และเลือกใช้ ภาษา		
๒๐	การเขียน	ท ๒.๑ ป.๒/๓ ท ๒.๑ ป.๒/๔	ท ๒.๑ ป.๒/๒ ท ๔.๑ ป.๒/๓	๑. การแต่งประโยคได้ตรงตาม จุดประสงค์จะทำให้การสื่อสาร ชัดเจน ๒. การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์เป็นการเขียน เรื่องราวที่เกิดจากการกระทำ หรือ ได้พบเห็นมาด้วยตนเอง ถ่ายทอด ให้ผู้อื่นรับรู้ เพื่อแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ๓. การเขียนเรื่องสั้น ๆ ตาม จินตนาการ ทำให้มีความคิด สร้างสรรค์ ๔. การมีมารยาทในการเขียน จะ ทำให้งานเขียนมีคุณภาพเป็นที่ชื่น ชมของผู้ที่ได้อ่านงานเขียนนั้น	๑๓	๑๐
๒๑	การฟัง การดู และการพูด	ท ๓.๑ ป.๒/๒ ท ๓.๑ ป.๒/๓ ท ๓.๑ ป.๒/๔ ท ๓.๑ ป.๒/๕	ท ๓.๑ ป.๒/๑	๑. การฟังคำแนะนำหรือคำสั่ง อย่างตั้งใจและคิดตามจะทำให้ เข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ ถูกต้อง ๒. การฟังและดูเรื่องราวต่าง ๆ อย่างตั้งใจจะทำให้สามารถ จับใจความของเรื่องได้ สามารถ นำไปถ่ายทอดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกได้อย่างถูกต้อง ๓. การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน ต้องเลือกใช้ถ้อยคำและแสดงกิริยา ท่าทางให้เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล ๔. การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด เกิดขึ้นจากความตั้งใจ	๓๐	๘

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ทำให้ผู้อื่นชื่นชม และการสื่อสาร ประสบความสำเร็จ		
๒๒	วรรณคดี และวรรณกรรม ดอกสร้อย แสนงาม นิทานอ่านใหม่ รีนรอสส์กวา ไก่แจ้แซ่เสียง ภาพวาด ของสีเทียน ยาย กะ ตา	ท ๑.๑ ป.๒/๒ ท ๑.๑ ป.๒/๓ ท ๑.๑ ป.๒/๖ ท ๑.๑ ป.๒/๗ ท ๑.๑ ป.๒/๘ ม ท ๕.๑ ป.๒/๒	ท ๒.๑ ป.๒/๑ ท ๒.๑ ป.๒/๔ ท ๑.๑ ป.๒/๕ ท ๕.๑ ป.๒/๑	การอ่านและการฟังวรรณคดีและ วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรอง สำหรับเด็กให้ได้ข้อคิดที่นำมา ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๓๒	๙
	รวมระหว่างปี				๑๙๘	๗๐
	ปลายปี				๒	๓๐
	รวมตลอดปี				๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษาไทย สระไทย ใช้ประสมคำ			สระใช้ประสมกับ พยัญชนะ และ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำ ที่มีความหมาย เพื่อใช้ สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน	๘	-
๒	มาตรา ก กา ไม่มีตัวสะกด	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		คำที่ไม่มีตัวสะกดทุก คำ จัดเป็นคำ ในมาตรา ก กา	๗	-
๓	มาตรา กง กม เกย เกอว ตัวสะกด กำหนดเสียง	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		คำในมาตรา กง กม เกย และเกอว มีตัวสะกดตรงตาม เสียงเพียงตัวเดียว	๘	-
๔	มาตรา กก กด กน กบตัวสะกด หลายตัว	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		คำในมาตรา กก กด กน และกบ เป็นคำที่มีตัวสะกด หลายตัว ซึ่งออกเสียง เหมือนกัน	๘	-
๕	วรรณยุกต์ สนุก กับการผันอักษร	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		วรรณยุกต์เป็น ระดับสูงต่ำของเสียง ที่ปรากฏในพยางค์ หรือคำ วรรณยุกต์มี ๔ รูป ๕ เสียง เมื่อ นำวรรณยุกต์เขียนบน พยัญชนะต้นของคำ จะทำให้เสียงและ	๘	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ความหมายของคำ เปลี่ยนไป		
๖	ควบล้ำ คำที่มี ร ล ว	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		พยัญชนะควบล้ำ จะ ควบลับ ร ล หรือ ว บางคำออกเสียง พยัญชนะต้นทั้ง ๒ ตัว พร้อมกัน บางคำออก เสียงเฉพาะพยัญชนะ ต้นตัวแรก และบางคำ ออกเสียง ทร เป็น เสียง ซ	๗	-
๗	อักษรนำ	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		คำที่มีอักษรนำจะมี พยัญชนะต้น ๒ ตัว ประสมสระเดียวกัน พยัญชนะต้น ทั้ง ๒ ตัวพร้อมกัน บางคำออกเสียง เฉพาะพยัญชนะต้น ตัวแรก จะเป็นอักษร สูง หรืออักษรกลาง ส่วนพยัญชนะต้น ตัว ที่ ๒ ต้องเป็นอักษรต่ำ เดี่ยวเท่านั้น บางคำ ออกเสียงพยางค์เดียว บางคำออกเสียงสอง พยางค์	๘	-
๘	คำที่ ประวิสรรชนีย์ และคำที่ ไม่ประวิสรรชนีย์	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		คำที่ออกเสียง อะ บางคำมีรูป -ะ และออกเสียง อะ เต็ม เสียง บางคำไม่มีรูป -ะ และออกเสียง อะ กึ่งเสียง	๘	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๙	คำที่ใช้ บัน บรร รร	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑	ท ๔.๑ ป.๓/๒	คำที่ใช้ รร ไม่มี ตัวสะกด จะออกเสียง สระเป็นเสียง อะ และ เสียงตัวสะกด เป็น เสียงในมาตรา กน ส่วนคำที่ใช้ รร มี ตัวสะกด จะออกเสียง สระเป็นเสียง อะ และ เสียงตัวสะกดตาม มาตราตัวสะกดของ คำนั้น ส่วนคำที่ใช้ บัน บรร เป็นการ เขียนเฉพาะของแต่ละ คำ	๗	-
๑๐	คำที่มี ตัวการันต์ ท ๑.๑ ป. ๓/๒, ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		ตัวอักษรที่มีไม้ทัณฑ ฆาต (-) เขียนอยู่ข้างบน ตัวอักษร ทำให้ตัวอักษรนั้นไม่ ออกเสียง เรียกว่า ตัวการันต์ ตัวการันต์ อาจอยู่กลางคำ หรือท้ายคำ	๘	-
๑๑	คำที่มีพยัญชนะ และสระ ไม่ออกเสียง	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		การอ่านและเขียนคำ ที่มีพยัญชนะ และสระไม่ออกเสียง ต้องสังเกต และจดจำตัวอักษร เหล่านั้น เพื่อให้อ่าน และเขียนคำได้ถูกต้อง	๗	-
๑๒	คำที่ใช้ ท ฤ ฦ	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑		ตัวอักษรบางตัวใน ภาษาไทยสามารถ ออกเสียงได้หลาย	๗	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				แบบ ต้องสังเกตจากการประสมคำ		
๑๓	คำพ้อง	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๔.๑ ป.๓/๑	ท ๔.๑ ป.๓/๒	คำพ้องรูปจะเขียนเหมือนกัน แต่อ่านออกเสียง และมีความหมายต่างกัน ส่วนคำพ้องเสียงเป็นคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่การเขียนและความหมายต่างกัน	๗	-
๑๔	ชนิดของคำ...ทำ หลายหน้าที่		ท ๔.๑ ป.๓/๒	ประโยคประกอบด้วยคำหลายชนิด ซึ่งทำหน้าที่ในประโยคแตกต่างกัน	๗	๑๐
๑๕	การใช้ พจนานุกรม	ท ๔.๑ ป.๓/๑		พจนานุกรมเป็นหนังสือที่ใช้สำหรับค้นหาคำในภาษาไทย เพื่อตรวจสอบ การเขียนสะกดคำ การอ่านคำ ความหมาย และชนิดของคำ	๗	-
๑๖	การแต่งประโยค เพื่อการสื่อสาร		ท ๔.๑ ป.๓/๒	ประโยคเกิดจากการนำคำมาเรียงกันเพื่อบอกเล่า ปฏิเสธ ถาม สง่ ขอร้อง ซึ่งเป็น การสื่อสารในชีวิตประจำวัน	๗	๑๐
๑๗	คำคล้องจองและ คำขวัญ		ท ๔.๑ ป.๓/๕	คำคล้องจองทำให้ ถ้อยคำไพเราะ มีเสียงของคำเชื่อมโยงกัน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของภาษาไทย คำ	๗	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ขวัญ เป็นข้อความสั้น ๆ ที่มีเสียงคล้องจองกัน ให้คิดสอใจ หรือให้ทำสิ่งดีงาม		
๑๘	ภาษาไทย มาตรฐานและ ภาษาถิ่น		ท ๔.๑ ป. ๓/๔ ท ๔.๑ ป.๓/๔ แต่ง ประโยคง่าย ๆ	ภาษาไทยมาตรฐาน เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันทั่วประเทศ ส่วนภาษาถิ่น เป็นภาษาที่กลุ่มคนในแต่ละท้องถิ่นใช้สนทนากัน ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	๗	-
๑๙	การอ่าน ท ๑.๑ ป. ๓/๕, ป. ๓/๘, ป. ๓/๙	ท ๑.๑ ป.๓/๘ ท ๑.๑ ป.๓/๙	ท ๑.๑ ป.๓/๕ สรุปรูป	การอ่านเป็นเครื่องมือในการค้นคว้า และแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ ทำให้ได้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิต การฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีความรู้เพื่อพัฒนาตนมากยิ่งขึ้น	๘	๑๐
๒๐	การเขียน	ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๒.๑ ป.๓/๓ ท ๒.๑ ป.๓/๔ ท ๒.๑ ป.๓/๕ ท ๒.๑ ป.๓/๖	ท ๒.๑ ป.๓/๒	การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวตามที่ผู้เขียนต้องการในการเขียน จะต้องเขียนด้วยลายมือบรรจงและสะอาดเรียบร้อย	๑๕	๑๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒๑	การฟัง การดู และการพูด	ท ๒.๑ ป.๓/๑ ท ๒.๑ ป.๓/๓ ท ๒.๑ ป.๓/๔ ท ๒.๑ ป.๓/๕ ท ๒.๑ ป.๓/๖	ท ๒.๑ ป.๓/๒	การฟัง การดู และการพูด เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอันจะนำไปสู่การอ่านและการเขียนนักเรียนควรมีมารยาทในการฟังและการดูเพื่อให้สามารถจับใจความนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และสามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและมีมารยาทตามความเป็นไทย	๑๘	๑๕
๒๒	วรรณคดีและวรรณกรรม กระต่าย ไม้ต้นตูม แม่ไก่ อยู่ในตะกร้า เด็กเอ๋ย เด็กน้อย ลูกแกะ ของชาฟิยะห์ กาเหว่า ที่กลางกรุง ธนูดอกไม้ กับเจ้าชายน้อย	ท ๑.๑ ป.๓/๒ ท ๑.๑ ป.๓/๓ ท ๑.๑ ป.๓/๔ ท ๑.๑ ป.๓/๖ ท ๑.๑ ป.๓/๗ ท ๑.๑ ป.๓/๘ ท ๕.๑ ป.๓/๑ ท ๕.๑ ป.๓/๒	ท ๓.๑ ป.๓/๑ ท ๓.๑ ป.๓/๕	การอ่านและการฟังวรรณคดีและวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็กทำให้ได้ข้อคิดที่นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	๒๒	๑๓
รวมระหว่างปี					๑๙๘	๗๐
ปลายปี					๒	๓๐
รวมตลอดปี					๒๐๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษาไทย มาตรา ก กา ไม่มีตัวสะกด	ท ๔.๑ ป.๔/๑		คำที่ไม่มีตัวสะกดทุก คำ จัดเป็นคำ ในมาตรา ก กา	๔	-
๒	มาตรา ตัวสะกด ๘ มาตรา	ท ๔.๑ ป.๔/๑		ตัวสะกดเป็น ส่วนประกอบหนึ่งของ คำ เสียงตัวสะกดมี ๘ มาตรา บางมาตรา มีพยัญชนะที่เป็น ตัวสะกดตัวเดียว บางมาตรามีพยัญชนะ ที่เป็นตัวสะกด หลาย ตัว	๔	-
๓	ไตรยางศ์ สร้างคำ	ท ๔.๑ ป.๔/๑		พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว แบ่งตาม ระดับเสียง ของพยัญชนะเป็น อักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ ซึ่งเป็น หลักเกณฑ์หนึ่งที่ใช้ใน การผันอักษร	๔	-
๔	คำเป็น คำตาย ดูง่ายไม่ยาก	ท ๔.๑ ป.๔/๑		คำที่ไม่มีตัวสะกดและ ประสมสระ เสียงสั้นกับคำที่มี ตัวสะกดอยู่ในมาตรา กก กด กบ ทุกคำ เรียกว่า คำเป็น ส่วนคำที่ไม่มีตัวสะกด และประสม สระเสียงยาว รวมทั้ง คำที่ประสมสระ ำ	๔	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ใ- ใ- เ- กับคำที่มี ตัวสะกด อยู่ในมาตรา กง กม เกย เกอว กน ทุกคำเรียกว่า คำตาย จะทำให้คำเดิม มีเสียงและ ความหมายก็ เปลี่ยนไป		
๕	วรรณยุกต์ สิ่งสำคัญ ผันอักษร	ท ๔.๑ ป.๔/๑		วรรณยุกต์มีทั้งเสียง และรูป คำทุกคำมี เสียงวรรณยุกต์แม้จะ ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ปรากฏ การผันคำ ตามเสียงวรรณยุกต์ จะทำให้คำเดิมมีเสียง เปลี่ยนไป และ ความหมายก็ เปลี่ยนไปด้วย	๔	-
๖	คำพ้อง ต้องพิจารณา	ท ๔.๑ ป.๔/๑		คำพ้องมีทั้งคำที่เขียน เหมือนกัน และอ่านออกเสียง เหมือนกัน การฝึก อ่านและเขียนเป็น ประจำ จะทำให้อ่าน เขียน และใช้คำต่าง ๆ สื่อสารได้ถูกต้อง	๔	-
๗	คำนาม ใช้เรียกตามชื่อ		ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่ใช้เรียกชื่อคน พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และสิ่งต่าง ๆ จัดเป็น คำนาม	๔	๖
๘	คำแทนชื่อ นี่คือสรรพนาม		ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่ใช้เรียกแทน คำนามในการสนทนา	๔	๖

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				จัดเป็นคำสรรพนาม ซึ่งมีทั้งคำสรรพนาม สำหรับใช้แทนผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึง คำสรรพนามช่วยให้ การสื่อสารกระชับ เพราะไม่ต้องกล่าว คำนามนั้นซ้ำ		
๙	คำกริยา สื่ออาการ		ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่แสดงอาการหรือ การกระทำ ของ นามและสรรพนาม ซึ่งเป็นประธานของ ประโยค เรียกว่า คำกริยา คำกริยาบาง คำมีใจความสมบูรณ์ ในตัว ไม่ต้องมีกรรม มาต่อท้าย แต่คำกริยา บางคำต้องมีกรรมมา ต่อท้ายจึงจะได้ ใจความสมบูรณ์	๔	๖
๑๐	คำวิเศษณ์ ขยายคำ จำให้แม่น		ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่ทำหน้าที่ขยาย คำกริยา ให้มีความหมายชัดเจน ขึ้น เรียกว่า คำวิเศษณ์ คำวิเศษณ์ มักจะอยู่หลังคำกริยา ที่ขยาย ถ้าเป็นคำกริยา สกรรม คำวิเศษณ์ จะ อยู่หลังคำนามที่ทำ หน้าที่เป็นกรรมของ คำกริยานั้น	๔	๑๐
๑๑	พจนานุกรม	ท ๔.๑ ป.๔/๓		พจนานุกรมใช้อ้างอิง การเขียนสะกดคำ	๔	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				การอ่านคำ ความหมายของคำ รวมทั้งชนิดและที่มา ของคำ		
๑๒	ฝึกเขียน ด้วยประโยค	ท ๔.๑ ป.๔/๔		ประโยคเกิดจากการ นำคำหรือกลุ่มคำ มา เรียบเรียงให้ได้ ใจความเพื่อใช้สื่อสาร	๔	-
๑๓	กลอนสี่ วรรคละสี่คำ	ท ๔.๑ ป.๔/๕		กลอนสี่เป็นบทร้อย กรองที่มี ๔ วรรค วรรคละ ๔ คำ บท ร้อยกรองจะมีสัมผัส ระหว่างวรรคและ ระหว่างบท ทำให้เกิด ความไพเราะ	๔	-
๑๔	คำขวัญ เตือนใจ	ท ๔.๑ ป.๔/๕		คำขวัญเป็นถ้อยคำที่มี เสียงคล้องจอง ทำให้ไพเราะ และมี ความหมายกินใจ สามารถจดจำได้ง่าย	๔	-
๑๕	คำพังเพย และสุภาษิต ให้ข้อคิด สอนใจ	ท ๔.๑ ป.๔/๖		คำพังเพยและสุภาษิต เป็นสำนวน ที่ ให้ข้อคิด คติสอนใจ ในการดำเนินชีวิต ถ้อยคำมีลักษณะ กระชับ กินใจ ไพเราะ	๔	-
๑๖	ภาษาถิ่น บอกความ เป็นไทย		ท ๔.๑ ป.๔/๗	ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ ใช้สื่อสารเฉพาะ ท้องถิ่นคำที่มี ความหมายอย่าง เดียวกัน อาจใช้คำ แตกต่างกันในแต่ละ ถิ่น การเข้าใจ	๔	๔

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ความหมายของภาษา ถิ่น ทำให้การ สื่อสารกับคนใน ท้องถิ่นดีขึ้น		
๑๗	อ่านได้คล่อง ต้องรู้วิธี	ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๔ ท ๑.๑ ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๑	ท ๑.๑ ป.๔/๑	การอ่านบทร้อยแก้ว ได้ถูกต้องชัดเจน จะทำให้การอ่านมี ประสิทธิภาพ ผู้อ่าน สามารถจับใจความได้ ถูกต้อง การอ่านออก เสียงบทร้อยกรองต้อง แบ่งจังหวะให้ถูกต้อง การอ่านต้องมีเสียงสูง ต่ำ หนักเบา เอื้อน เสียงเพื่อความไพเราะ การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ อย่างถูกต้อง จะช่วย ให้เป็นคนมีเหตุผล ไม่ หลงเชื่อ สิ่ง ต่าง ๆ ได้ง่าย การมี มารยาทในการอ่าน ช่วยให้เป็นผู้อ่านที่ดี ทำให้การอ่าน มีประสิทธิภาพ	๙	๕
๑๘	เขียนชำนาญ งานสร้างสรรค์	ท ๒.๑ ป.๔/๑ ท ๒.๑ ป.๔/๓ ท ๒.๑ ป.๔/๔ ท ๒.๑ ป.๔/๕ ท ๒.๑ ป.๔/๖ รายงานจาก ท ๒.๑ ป.๔/๗ ท ๒.๑ ป.๔/๘	ท ๒.๑ ป.๔/๒	การคัดลายมือได้ ถูกต้องตามหลักการ เขียนตัวอักษรไทย และสวยงาม ช่วยให้ อ่านง่าย การเขียน สื่อสารต้องใช้คำให้ ถูกต้องเหมาะสม สื่อ ความหมายได้ชัดเจน	๒๕	๑๐

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				การเขียนแผนภาพ โครงเรื่องและ แผนภาพความคิด เป็นการจัดข้อมูล อย่างมีระบบ ทำให้ เข้าใจเรื่องราวได้ดี ยิ่งขึ้น การเขียนย่อ ความเป็นการสรุป ใจความสำคัญจาก เรื่องที่อ่าน จะทำให้ เข้าใจเนื้อเรื่องชัดเจน การเขียนจดหมายถึง เพื่อน บิดา มารดา ควรใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสม การเขียน บันทึกจากการศึกษา ค้นคว้า ช่วยให้มีความ รู้และ ประสบการณ์ในการ เขียน การเขียนรายงานเป็น การนำเสนอข้อมูล จากการศึกษาค้นคว้า การเขียนได้ถูกต้อง ครบถ้วน จะทำให้ รายงานมีความ น่าเชื่อถือ ผู้อ่านเข้าใจ ได้ง่าย การเขียนเรื่อง ตามจินตนาการเป็น การฝึกความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และ จินตนาการ การมี มารยาทในการเขียน		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				จะช่วยให้การ ถ่ายทอดความรู้ และ ความคิดของผู้เขียน ไปสู่ผู้อ่านอย่างมี ประสิทธิภาพ		
๑๙	ฟัง ดู รู้ สันทนา ภาษาสื่อสาร	ท ๓.๑ ป.๔/๑ ท ๓.๑ ป.๔/๒ ท ๓.๑ ป.๔/๔ ท ๓.๑ ป.๔/๕ ท ๓.๑ ป.๔/๖	ท ๓.๑ ป.๔/๓	การพูดสรุปความจาก การฟังและดู เป็นการพูดใจความ สำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้พูดต้องฟังและดู เรื่องนั้นอย่างตั้งใจ และมีวิจารณ์ญาณจึง จะทำให้พูด สรุปความได้ดี การพูด แสดงความรู้ ความคิดเห็น และ ความรู้สึกเกี่ยวกับ เรื่องที่ฟังและดู ต้อง พูดอย่างมีเหตุผล สุภาพ และมีมารยาท จึงจะ เกิดประโยชน์ต่อผู้พูด และผู้ฟัง การตั้ง คำถามและตอบ คำถามเชิงเหตุผลจาก เรื่องที่ฟังและดู ทำให้ วิเคราะห์ความ น่าเชื่อถือ และสรุป ใจความสำคัญของ เรื่องได้ การพูด รายงานเป็นการ นำเสนอข้อมูล ที่ได้ จากการศึกษาค้นคว้า	๑๖	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดต้นทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				อย่างถูกต้องให้ผู้ฟัง เข้าใจ ผู้พูดรายงาน ต้องมีทักษะในการพูด การพูดรายงานนั้นจึง จะสัมฤทธิ์ผล และ ได้รับประโยชน์อย่าง เต็มที่ การมีมารยาท ในการฟัง การดู และ การพูด ทำให้ได้รับ ความรู้ที่ดี มี ประโยชน์ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน		
๒๐	วรรณคดี และวรรณกรรม การผจญภัย ของสุตศากร น้ำผึ้งหยดเดียว ระบำนายฟ้า เรื่องเล่า จากพัทลุง ดวงจันทร์ ของลำเจียก ห้องสมุดป่า เทียวเมือง พระร่วง	ท ๑.๑ ป.๔/๓ ท ๑.๑ ป.๔/๕ ท ๑.๑ ป.๔/๗ ท ๑.๑ ป.๔/๘	ท ๑.๑ ป.๔/๑ ท ๑.๑ ป.๔/๒ ท ๑.๑ ป.๔/๔ ท ๑.๑ ป.๔/๖	การอ่านและการฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรมร้อยแก้ว และร้อยกรองสำหรับ เด็กทำให้ได้ข้อคิดที่ นำมาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	๔๔	๑๘
	รวมระหว่างปี				๑๕๘	๗๐
	ปลายปี				๒	๓๐
	รวมตลอดปี				๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษาไทย บุพพท นำหน้าคำ สื่อสัมพันธ์	ท ๕.๑ ป.๕/๑		คำบุพพทอยู่หน้าคำนาม หรือคำสรรพนาม ใน ประโยคเพื่อบอกเวลา บอกตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่ บอกความเป็น เจ้าของ บอก ความเกี่ยวข้อง บอกผู้รับ ผล บอกความมุ่งหมาย บอก สาเหตุ ทำให้ประโยคสื่อสารนั้น มีใจความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	๔	-
๒	คำเชื่อม ประธาน ความหมาย	ท ๕.๑ ป.๕/๑ ระบ ชนิดและหน้าที่ของ คำในประโยค		คำสันธานใช้เชื่อมคำ กลุ่มคำ หรือประโยคเข้า ด้วยกัน เพื่อให้แสดง ความหมายคล้ายตาม กัน แตกต่างกัน ให้เลือกอย่างใดอย่าง หนึ่ง หรือเป็นเหตุเป็น ผลกันตามจุดประสงค์ ของผู้สื่อสาร	๔	-
๓	คำอุทาน สื่อสารอารมณ์	ท ๕.๑ ป.๕/๑		คำอุทานเป็นเสียงที่เปล่ง ออกมาแตกต่างจากเสียง ของคำทั่ว ๆ ไป ทำให้ทราบอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด ได้ ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยไม่ เน้นความหมายของคำ	๔	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	ฝึกเรียน เขียนประโยค		ท ๔.๑ ป.๕/๒	การสื่อสารในชีวิตประจำวัน ต้องใช้ประโยคเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้น การรู้จักจำแนกและเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้อง มีส่วนประกอบของประโยคครบถ้วน สมบูรณ์จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ	๔	๘
๕	ภาษาถิ่น บอกความ เป็นไทย		ท ๔.๑ ป.๕/๓	ภาษาไทยในแต่ละท้องถิ่นมีการใช้ถ้อยคำสำนวน ที่แตกต่างกัน การรู้และเข้าใจความหมายของคำ จะทำให้การสื่อสารดียิ่งขึ้น	๕	๙
๖	คำราชาศัพท์ ใช้ให้ถูก	ท ๔.๑ ป.๕/๔		คำราชาศัพท์เป็นคำในภาษาไทย ที่ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลระดับต่าง ๆ	๕	-
๗	คำในภาษาไทย ที่นำมาใช้จาก ภาษาต่างประเทศ	ท ๔.๑ ป.๕/๕		ภาษาไทยมีการนำคำจากภาษาต่างประเทศมาใช้เป็นจำนวนมาก เราควรทราบที่มาของคำ เรียนรู้การอ่าน การเขียน และการใช้คำเหล่านั้นให้ถูกต้อง	๕	-

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๘	กาพย์ยานีลำนํ้า สิบเอ็ดคำง่าย	ท ๔.๑ ป.๕/๖		กาพย์ยานี ๑๑ นิยมใช้ในการแต่งพรรณนา เรื่องต่าง ๆ ลักษณะของคำประพันธ์ ทำให้บทร้อยกรองมีความไพเราะ งดงาม สละสลวย ผู้อ่านจดจำได้ง่าย และเกิดจินตนาการตามเนื้อเรื่อง เป็นอย่างดี	๕	-
๙	สำนวน คำพังเพย สุภาษิต ให้ข้อคิด สอนใจ	ท ๔.๑ ป.๕/๗		การใช้สำนวนได้ถูกต้อง ทำให้สื่อความหมายชัดเจน ได้เรียนรู้ ความงดงามของภาษาไทย และเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย	๕	-
๑๐	อ่านได้คล่อง ต้องรู้วิธี	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๑.๑ ป.๕/๔ ท ๑.๑ ป.๕/๖ ท.๑.๑ ป.๕/๗ ท ๑.๑ ป.๕/๘	ท ๑.๑ ป.๕/๓ ท ๑.๑ ป.๕/๕	๑. การอ่านออกเสียงบท ร้อยแก้ว ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี โวหาร และประเภทของงานเขียน จะทำให้เกิดความ ไพเราะ การอ่านมี ประสิทธิภาพ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ ชัดเจน ๒. การอ่านออกเสียง บทร้อยกรอง เป็นทำนองเสนาะได้ ถูกต้องตาม	๒๕	๑๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				อักษรวิธีและฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรองนั้น ๆ รู้จักทอดจังหวะเอื้อนเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อหา จะทำให้ผู้ฟัง เข้าใจเรื่องได้ชัดเจน และบทร้อยกรองนั้นมีความไพเราะยิ่งขึ้น ๓. การอ่านจับใจความ โดยสามารถแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสรุปความจากการอ่าน ทำให้เรามีเหตุผล ไม่หลงเชื่อสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ รู้จักเลือกพิจารณานำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิต ๔. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่งข้อแนะนำ ให้เข้าใจชัดเจนเสียก่อน จะทำให้ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัยในการใช้งาน ๕. การเลือกอ่านหนังสือให้เหมาะสมกับความต้องการและวัยทำให้ได้รับคุณค่าสามารถ		

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				นำไปใช้ประโยชน์ได้ อย่างแท้จริง ๖. การมีมารยาทในการ อ่าน ทำให้ เป็นที่น่าชื่นชมต่อผู้พบ เห็น		
๑๑	เขียนชำนาญ งานสร้างสรรค์	ท ๒.๑ ป.๕/๑ ท ๒.๑ ป.๕/๓ ท ๒.๑ ป.๕/๔ ท ๒.๑ ป.๕/๕ ท ๒.๑ ป.๕/๖ ท ๒.๑ ป.๕/๗ ท ๒.๑ ป.๕/๘ ท ๒.๑ ป.๕/๙	ท ๒.๑ ป.๕/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	๑. การคัดลายมือเป็น การฝึกเขียนตัว อักษรไทยให้สวยงาม และถูกต้อง ๒. การเขียนสื่อสารควร เลือกใช้ถ้อยคำสำนวนให้ ถูกต้องเหมาะสมกับงาน เขียนประเภทนั้น ๆ จึง จะสื่อความหมาย ได้ชัดเจนตรงตาม วัตถุประสงค์ ๓. แผนภาพโครงเรื่องใช้ ในการวางโครงเรื่องที่มี การดำเนินเรื่องเป็นไป ตามลำดับเหตุการณ์ ส่วนแผนภาพความคิดใช้ ในการวางโครงเรื่องที่มี ความคิดรวบยอดเป็น สำคัญ การนำแผนภาพ โครงเรื่องและ แผนภาพความคิดมาใช้ ในงานเขียน ทำให้งานเขียนมีคุณภาพ และได้ความครบถ้วน สมบูรณ์ ๔. ย่อความเป็นการนำ ใจความสำคัญ	๓๕	๑๐

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ของแต่ละตอนจากเรื่อง ที่อ่านมา เรียบเรียงใหม่เพื่อให้ เข้าใจเรื่องที่ต้องการ สื่อสารได้ง่ายยิ่งขึ้น ๕. การเขียนจดหมายถึง ผู้ปกครอง และญาติ ต้องใช้ภาษาที่ สุภาพ แสดงถึงความ เคารพให้เหมาะสมกับ บุคคล ๖. การเขียนแสดง ความรู้สึกและ ความคิดเห็น เป็นการ นำเสนอ ข้อเท็จจริง ที่ ได้จากการตรวจสอบ โดยใช้เหตุผลประกอบ ซึ่งทำให้ผู้อ่านได้รับ ทราบข้อมูลและ ข้อคิดเห็นที่เป็น ประโยชน์ ๗. การกรอกแบบ รายการต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ใช้ภาษาที่ กระชับ ชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ และสะดวกในการ ติดต่อทำธุระ ๘. การเขียนเรื่องตาม จินตนาการได้ดี ต้อง หมั่นฝึกการคิด การ สังเกต และมี		

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ๙. การมีมารยาทใน การเขียน จะทำให้ ผู้อ่านสามารถเข้าใจ สารที่ผู้เขียนถ่ายทอด ได้ง่ายและมี ประสิทธิภาพ		
๑๒	ฟัง ดู รู้สนทนา ... ภาษาสื่อสาร	ท ๓.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๔ ท ๓.๑ ป.๕/๕	ท ๓.๑ ป.๕/๑ ท ๓.๑ ป.๕/๓	๑. การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ ฟังและดู ควรพิจารณาอย่าง รอบคอบก่อนพูด เพื่อไม่ให้เกิดความ ขัดแย้งกับผู้อื่น เพราะในเรื่องเดียวกัน แต่ละคนอาจมีมุมมอง และความคิดเห็น แตกต่างกันได้ ๒. การตั้งคำถามและ ตอบคำถาม เชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟัง และดู ทำให้สามารถ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ ของเรื่อง และนำความรู้ หรือข้อคิดที่ได้รับ ไปใช้เป็นประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน ๓. การวิเคราะห์ความ น่าเชื่อถือ จาก เรื่องที่ฟังและดูใน ชีวิตประจำวัน	๑๕	๖

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ต้องใช้เหตุผล มีข้อเท็จจริงและหลักฐานมาประกอบ ๔. การพุดรายนงานตามหลักการ ที่ถูกต้อง จะทำให้การนำเสนอข้อมูลมีความน่าสนใจและผู้ฟังได้รับประโยชน์ ๕. การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ทำให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพ		
๑๓	วรรณคดีและวรรณกรรม บทละครนอก เรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์	ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๕.๑ ป.๕/๔	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๓	บทละครนอก เรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์ แสดงให้เห็นถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูก ไม่ว่าลูกจะเกิดมาเป็นเช่นไร ก็ย่อมเป็นที่รักตั้งดวงใจ ของแม่เสมอ นอกจากนั้นยังแสดงถึงความกตัญญูตเวทีของพระสังข์ ที่รู้จักช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของแม่เท่าที่เด็กจะทำได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกทุกคนควรประพฤติปฏิบัติตาม	๘	๔
๑๔	ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท	ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๕	เรื่อง ราชาริราช ตอน กำเนิดมะกะโท แสดงให้เห็นถึงคุณธรรมและคุณลักษณะพิเศษของ	๖	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ ป.๕/๓		มะกะโท ซึ่งจะเป็น ผู้นำ ในภายหน้า เช่น ความกตัญญูความ จงรักภักดี ความ เมตตา ความมานะ อุตสาหะ สติปัญญา ไหวพริบ อันชาญฉลาด มองเห็นการณ์ไกล และรู้จักแก้ปัญหา เมื่อ เกิดเหตุยุ่งยากต่าง ๆ นอกจากจะได้รับความ เพลิดเพลินจากเนื้อ เรื่องแล้ว ยังได้รับ ความรู้เกี่ยวกับ เรื่องราว ใน ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคน ไทยในอดีต รวมทั้ง ข้อคิดต่าง ๆ ที่นำไปใช้ ในชีวิตจริงได้เป็นอย่างดี ดี สิ่งเหล่านี้คือ ประโยชน์ หลายประการที่ได้รับ จากวรรณคดี		
๑๕	กระเช้าสีดา	ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๑.๑ ป.๕/๘ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๓	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๕	นิทานเรื่อง กระเช้าสีดา มีเนื้อเรื่อง สนุกสนาน ใช้ภาษา บรรยายได้สละสลวย ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเด็ก แฝง แนวคิดในเรื่องผลของ	๖	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				การทำความดี คือ การ เชื่อฟังผู้ใหญ่ ความมี น้ำใจ และความสุภาพ อ่อนโยน ซึ่งนักเรียน ควรนำไปประพฤติ ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ให้สม่ำเสมอจนเป็น นิสัย		
๑๖	บทประพันธ์ ร้อยกรอง สุภาพิต	ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๑.๑ ป.๕/๗	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๔	บทประพันธ์ร้อยกรอง สุภาพิตมีคุณค่าด้าน วรรณศิลป์และให้คติ สอนใจ เพื่อประพฤติในสิ่งที่ ถูกต้องดีงาม ผู้นำไปปฏิบัติย่อม ประสบความสุขความ เจริญในการดำเนินชีวิต	๔	๒
๑๗	โคลงโลกนิติ	ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๓	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๔ ท ๑.๑ ป.๕/๕	คำสอนจากโคลงโลก นิติ พระนิพนธ์ของ สมเด็จพระยาเด ชาดิศร ที่ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้รวบรวมไว้นั้น ล้วน เป็นคำสอน ที่ เหมาะสมจะนำไปใช้ เป็นหลักปฏิบัติในการ ดำเนินชีวิตปัจจุบันได้ อย่างดี ทั้งให้ ข้อคิดเตือนใจสำหรับ ตนเอง หรือใช้ แนะนำสั่งสอนผู้อื่น คำ สอนในโคลงโลกนิติจึง	๖	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ทรงคุณค่าเสมอสำหรับ ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตาม		
๑๘	นิทานคติธรรม เรื่อง พญาช้าง ผู้เสียสละ	ท ๑.๑ ป.๕/๗ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๓	ท ๑.๑ ป.๕/๑ ท ๑.๑ ป.๕/๕	นิทานคติธรรม เรื่อง พญาช้างผู้เสียสละ ให้ คติว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่ว ได้ชั่ว” ในสังคมย่อมมีทั้งคนดี และคนชั่ว เราจึงควรนำคุณธรรม ของคนดีมา เป็นแบบอย่าง พร้อม ทั้งใช้สติปัญญา พิจารณาให้รู้ทันเล่ห์ เหลี่ยมของคนชั่ว เพื่อหลีกเลี่ยงการคบหา อันอาจจะนำภัยมาสู่ ตนเอง	๔	๒
๑๙	เพลงพระราช นิพนธ์ใน ดวงใจพร้อม ความหมาย อันทรงคุณค่า	ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๓.๑ ป.๕/๕ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๓	ท ๑.๑ ป.๕/๓ ท ๑.๑ ป.๕/๕ ท ๓.๑ ป.๕/๓ ท ๕.๑ ป.๕/๔	เพลงพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระ บรมชนกาธิเบศร มหา ภูมิพลอดุลยเดช มหาราช บรมนาถ บพิตร มีถึง ๔๘ เพลง มีทั้ง เพลงสะท้อนถึง ความงามของธรรมชาติ ความรักและชีวิต เพลง มาร์ช เพลงปลุกใจ เพลงประจำสถาบัน ฯลฯ เพลงพระราช นิพนธ์ ส่วนใหญ่พระองค์ท่าน ทรงแต่งทำนอง เนื้อ	๔	๒

หน่วยที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ด้วยพระองค์เป็นนักดนตรี ทรงเป่าแซ็กโซโฟน ทรมเป็ต อีกทั้งยังทรงเล่นเปียโน ในส่วนของเนื้อเพลงเป็นภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษนั้นก็บุคคลอื่นแต่ง หรือร่วมแต่งกับพระองค์ท่าน		
๒๐	บทอาขยาน	ท ๑.๑ ป.๕/๒ ท ๕.๑ ป.๕/๑ ท ๕.๑ ป.๕/๒	ท ๑.๑ ป.๕/๓	การท่องจำบทอาขยานสามารถนำไปใช้อ้างอิงและนำข้อคิดไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต	๔	๒
	รวมระหว่างปี				๑๕๘	๗๐
	ปลายปี				๒	๓๐
	รวมตลอดปี				๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐาน

ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษาไทย คำนาม ใช้เรียกตามชื่อ	ท ๔.๑ ป.๖/๑		คำนามเป็นคำชนิดหนึ่งที่ใช้เรียก คน พืช สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ คำนามทำหน้าที่เป็นได้ทั้งประธาน และกรรม ในประโยคใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน	๔	-
๒	คำแทนชื่อ นี่คือสรรพนาม	ท ๔.๑ ป.๖/๑		คำสรรพนามเป็นคำที่ใช้แทนคำนามเพื่อไม่ต้องกล่าวคำนามนั้นซ้ำอีก คำสรรพนามเป็นคำที่ต้องใช้สนทนา ในชีวิตประจำวัน จึงต้องเลือกใช้กับบุคคลต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสม	๔	-
๓	คำกริยา สื่ออาการ	ท ๔.๑ ป.๖/๑		คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการหรือสภาพ หรือการกระทำของประธานในประโยค ซึ่งเป็นคำนามหรือคำสรรพนาม ประโยคทุกประโยคจะต้องมีคำกริยา	๔	-
๔	ขยายคำ...ควร จำ คำวิเศษณ์	ท ๔.๑ ป.๖/๑		คำวิเศษณ์เป็นคำที่ใช้ขยายหรือประกอบคำอื่นคือ คำนาม คำสรรพนาม	๔	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์ ด้วยกันเองเพื่อให้ได้ใจความ ชัดเจนยิ่งขึ้น		
๕	บุพพท จดจำ นำหน้า คำ หรือข้อความ	ท ๔.๑ ป.๖/๑		คำบุพพททำหน้าที่แสดง ความสัมพันธ์ระหว่างคำ หรือกลุ่มคำ เพื่อบอกเวลา ตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่ ความเป็นเจ้าของ ความ เกี่ยวข้อง หรือความ ประสงค์ จึงควรเลือกใช้คำ บุพพทแต่ละชนิด ให้ถูกต้อง และเหมาะสม	๔	-
๖	คำสันธาน สะพานเชื่อมคำ และประโยค	ท ๔.๑ ป.๖/๑		คำสันธานใช้เชื่อมคำ ประโยค หรือข้อความให้มี ใจความต่อเนื่องกัน ประโยคที่มีคำสันธานจะ สามารถแยกเป็นประโยค ย่อยได้ คำสันธานทำให้ ประโยคหรือข้อความ สละสลวยขึ้น	๔	-
๗	คำอุทาน สื่อสารอารมณ์	ท ๔.๑ ป.๖/๑		คำอุทานใช้แทนอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูด ทำให้ผู้ฟังเข้าใจ สิ่งที่ถูก ชัดเจนยิ่งขึ้น	๔	-
๘	ระดับภาษา ราชาศัพท์ ภาษาถิ่น ใช้ให้เหมาะสม		ท ๔.๑ ป.๖/๒	การเลือกใช้ภาษาในการ สื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ได้ อย่างเหมาะสมเป็นการ อนุรักษ์วัฒนธรรมทางภาษา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่ง ของชาติ	๖	๑๐
๙	คำในภาษาไทย ...	ท ๔.๑ ป.๖/๓		การรู้ลักษณะของคำและ ความหมายของคำ	๔	-

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
	ที่นำมาใช้จาก ภาษาต่างประเทศ			ภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษา ทำให้อ่าน เขียน และเข้าใจ ข้อความ ต่าง ๆ ได้ ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น		
๑๐	ประโยคหรือ กลุ่มคำต้อง สังเกต	ท ๔.๑ ป.๖/๔		ประโยคใช้สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน การใช้ประโยคได้ถูกต้อง จะ ทำให้ การสื่อสารมี ประสิทธิภาพ	๔	๑๐
๑๑	กลอนสุภาพ	ท ๔.๑ ป.๖/๕		การแต่งบทร้อยกรอง ต้อง คำนึงถึงลักษณะและ ข้อกำหนดของบทร้อยกรอง แต่ละประเภท รู้จัก เลือกสรรถ้อยคำที่มี ความหมายและเสียงคล้อง จองเหมาะสมมาใช้ จึงจะ ทำให้บทร้อยกรองนั้น ไพเราะ สละสลวย	๔	๗
๑๒	สำนวนไทย สอนใจให้คิด	ท ๔.๑ ป.๖/๖		คำพังเพยและสุภาษิตเป็น สำนวนไทย ที่มีความหมายในเชิง เปรียบเทียบ และ ให้คิดสอนใจ	๔	-
๑๓	อ่านคล่อง ต้องรู้วิธี	ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๔ ท ๑.๑ ป.๖/๖ ท ๑.๑ ป.๖/๗ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๑.๑ ป.๖/๙	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๕	๑. การอ่านออกเสียงบท ร้อยแก้ว ต้องออก เสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน ตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอน เหมาะสม ใช้ น้ำเสียงน่าฟัง มีเสียงหนัก เสียงเบา การอ่านนั้นจึงจะมี ประสิทธิภาพ เกิด	๒๕	๑๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ความน่าสนใจ ผู้ฟังสามารถจับใจความได้ง่ายและถูกต้อง ๒. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ และอักขรวิธี รู้จักเอื้อนเสียง แสดงอารมณ์ตามเนื้อหาความ จะทำให้บทร้อยกรองนั้นเกิดความไพเราะน่าฟังยิ่งขึ้น ๓. การฝึกฝนการอ่านจับใจความ ตามหลักเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอจะทำให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องและอ่านเรื่องได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ๔. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง จะทำให้ได้รับประโยชน์ในการนำไปใช้อย่างเต็มที่ ๕. การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟทำให้เข้าใจความหมายรวดเร็วชัดเจนยิ่งขึ้น และนำไปใช้ประโยชน์ได้ง่าย ๖. การอ่านหนังสือไม่ว่าประเภทใดล้วนแต่มีความสำคัญในการสร้างพฤติกรรมแห่งการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				๗. การมีมารยาทในการอ่าน แสดงถึงอุปนิสัยที่ดีซึ่งน่าชื่นชม		
๑๔	เขียนชำนาญ... สร้างงานศิลป์	ท ๒.๑ ป.๖/๑ ท ๒.๑ ป.๖/๓ ท ๒.๑ ป.๖/๔ ท ๒.๑ ป.๖/๕ ท ๒.๑ ป.๖/๖ ท ๒.๑ ป.๖/๗ ท ๒.๑ ป.๖/๘ ท ๒.๑ ป.๖/๙	ท ๒.๑ ป.๖/๒	๑. การคัดลายมือเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อพัฒนาลายมือ และเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ลายมือที่อ่านง่าย เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด นอกจากทำให้ผู้อ่านสบายตา เกิดความรู้สึก อยากอ่านข้อความนั้น แล้วยังแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนมีความตั้งใจ และมีมารยาทที่ดีในการเขียน ๒. การเขียนสื่อสารต้องใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษารวมทั้งรูปแบบให้ถูกต้องเหมาะสม เพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ ๓. การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน จะช่วยให้การนำเสนอข้อมูลมีระบบ งานเขียนมีประเด็นชัดเจน และ ได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ ๔. การเขียนเรียงความมีรูปแบบเฉพาะคือมีคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุปเป็น	๓๑	๑๐

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				การเขียนเพื่อถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ไปยัง ผู้อ่าน ๕. การเขียนย่อความเป็น การนำใจความสำคัญของ เนื้อเรื่องแต่ละย่อหน้ามา เรียบเรียงใหม่ให้ต่อเนื่องกัน ซึ่งจะช่วยให้ การสื่อสารเกิดความเข้าใจ ได้ง่ายยิ่งขึ้น ๖. การเขียนจดหมาย ส่วนตัว เพื่อใช้ติดต่อสื่อสาร กับบิดา มารดาญาติพี่น้อง หรือเพื่อน ควรเลือกใช้ ถ้อยคำ สำนวนภาษาให้ ถูกต้องเหมาะสมกับ สถานการณ์ จะทำให้การ สื่อสารนั้นประสบผลสำเร็จ ตรงตามวัตถุประสงค์ ๗. การกรอกแบบรายการ ได้ครบถ้วน ถูกต้องด้วย ลายมือที่อ่านง่าย สะอาด เรียบร้อย จะทำให้การ ติดต่อสื่อสารกับหน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ประสบ ความสำเร็จ ๘. การเขียนเรื่องตาม จินตนาการ ต้องมี ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น อย่างดี จากนั้นจึงวางโครง เรื่องที่สนุกและน่าสนใจ แล้วเรียบเรียงเรื่องโดยใช้		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				สำนวนภาษาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและ เกิดความรู้สึกคล้อยตามเนื้อ เรื่อง ที่อ่าน ๙. การมีมารยาทในการ เขียนจะช่วยให้การถ่ายทอด ความรู้และความคิดของ ผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านมี ประสิทธิภาพ และ ประสบผลสำเร็จ		
๑๕	ฟัง ดู รู้สนทนา ...ภาษาสื่อสาร	ท ๓.๑ ป.๖/๒ ท ๓.๑ ป.๖/๔ ท ๓.๑ ป.๖/๖	ท ๓.๑ ป.๖/๑ ท ๓.๑ ป.๖/๓ ท ๓.๑ ป.๖/๕	๑. การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของ เรื่องที่ฟังและดู ต้องฟังและ ดูเรื่องนั้นให้ตลอด จึงจะ สามารถพูดได้ถูกต้อง และ นำความรู้หรือข้อคิดไปใช้ให้ เป็นประโยชน์ได้ ๒. การตั้งคำถามและตอบ คำถาม เชิงเหตุผล จากเรื่องที่ฟัง และดู ทำให้สามารถวิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือ เพื่อ นำความรู้และข้อคิดที่ได้ จากเรื่องนั้นไปปฏิบัติให้เกิด ประโยชน์ ๓. การวิเคราะห์ความ น่าเชื่อถือจาก สื่อโฆษณา ต้องใช้ข้อมูล และเหตุผลประกอบ เพื่อจะ ได้เลือกซื้อสินค้าที่มี	๑๖	๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				คุณภาพหรือใช้บริการตามที่ ต้องการ อย่างคุ้มค่า ๔. การพูดรายงานที่ดีทำให้ การนำเสนอข้อมูลมีความ น่าสนใจ ผู้ฟังได้รับความรู้ และประโยชน์จากการฟัง ๕. การพูดโน้มน้าวเป็นการ พูดจูงใจหรือเชิญชวนให้ ผู้ฟังเกิดความรู้สึกคล้อย ตามหรือเกิดกำลังใจในการ ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ๖. การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูดจะทำให้ รับสารและส่งสารได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ เป็น ที่ชื่นชม ของผู้ที่พบเห็น		
๑๖	วรรณคดี และ วรรณกรรม บทละคร เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีก ไมยราพ ท ๑.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๕, ป.๖/๘ ท ๕.๑ ป.๖/๑, ป.๖/๓, ป.๖/๔	ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๓	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๔	รามเกียรติ์ เป็นวรรณคดี ไทยที่มีเค้าโครงเรื่องมาจาก รามายณะของอินเดีย เนื้อเรื่องเป็นการทำสงคราม อันยืดเยื้อระหว่างมนุษย์ ลิง และยักษ์ มีความสนุกสนานตื่นเต้น เร้าใจ โดยมีแก่นสำคัญของเรื่อง คือธรรมะ ย่อมชนะอธรรม	๘	๓

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๗	นิทานทองอิน ตอน นากพระ โขงที่สอง	ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๓ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๓	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๒	นิทานทองอิน ตอนนากพระ โขงที่สองสะท้อนให้เห็น การเกิดข่าวลือขึ้นในสังคม แม้กระทั่งได้เห็นสิ่งนั้นด้วย ตาก็อาจไม่ใช่ความจริง ยิ่ง ผู้รับข่าวสารต้องมี วิจารณญาณไตร่ตรอง เพื่อ ไม่ให้หลงผิด หรือตกเป็น เหยื่อของผู้ไม่หวังดี	๖	๒
๑๘	บทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลาย งาม	ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๓	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๒ ท ๕.๑ ป.๖/๔	บทเสภาเรื่อง ขุนช้าง ขุนแผนเป็นวรรณคดีที่ สะท้อนความเป็นไทย อย่างเด่นชัด ทั้งสภาพสังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม ความ เชื่อ และยังสะท้อนความ จริงของชีวิตที่ต้องพบกับ ความทุกข์ ความเสียใจ ความพลัดพราก สิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นคุณค่าของวรรณคดี ที่ผู้อ่านจะได้รับ	๖	๓
๑๙	สุภาษิตสอนหญิง	ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๓	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๕.๑ ป.๖/๔	สุภาษิตสอนหญิง เป็น วรรณคดีคำสอนแก่ หญิงไทย ให้คติเตือนใจ แนวทาง ในการประพฤติปฏิบัติตน ทั้งทางกาย วาจา ใจที่ดีงาม สอดคล้องกับค่านิยม และขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย ซึ่ง	๔	๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
				ยังคงทันสมัยและใช้ได้ ตลอดกาล		
๒๐	คำกลอนสอน สุภาษิต... ให้ข้อคิดสอนใจ	ท ๑.๑ ป.๖/๒ ท ๑.๑ ป.๖/๕ ท ๑.๑ ป.๖/๘ ท ๕.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๓	ท ๑.๑ ป.๖/๑ ท ๕.๑ ป.๖/๔	การนำข้อคิดจากคำกลอน สุภาษิตไปปฏิบัติทำให้เกิด ประโยชน์ต่อการดำเนิน ชีวิตประจำวัน และการอยู่ ร่วมกันในสังคม	๔	๒
๒๑	นิทานพื้นบ้าน และเพลง พื้นบ้าน		ท ๕.๑ ป.๖/๒	การศึกษาค้นคว้านิทาน พื้นบ้านและเพลงพื้นบ้าน เป็นการอนุรักษ์และสืบทอด ภูมิปัญญาและมรดกทาง วัฒนธรรมไทยแขนงหนึ่ง	๔	๒
๒๒	บทอาขยาน		ท ๕.๑ ป.๖/๔	การท่องจำบทอาขยานเพื่อ นำไปใช้อ้างอิงและนำข้อคิด ไปเป็นแนวทาง ในการดำเนินชีวิต	๔	๒
	รวมระหว่างปี				๑๕๘	๗๐
	ปลายปี				๒	๓๐
	รวมตลอดปี				๑๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา
กลุ่มสาระภาษาไทย
มัธยมศึกษาปี ๑-๓

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๒๑๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนที่ ๑

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	นิราศภูเขาทอง	ท ๑.๑ ม.๑/๑ ท ๒.๑ ม.๑/๑ ท ๓.๑ ม.๑/๒ ท ๔.๑ ม.๑/๑ ท ๔.๑ ม.๑/๕ ท ๕.๑ ม.๑/๑	ท ๓.๑ ม.๑/๑ ท ๔.๑ ม.๑/๙	- อ่านบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง - คัดลายมือ - การพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู - เสียงในภาษาไทย - วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น	๕	๗
๒	ภาษามือพลัง	ท ๓.๑ ม.๑/๒ ท ๔.๑ ม.๑/๒	ท ๑.๑ ม.๑/๒ ท ๒.๑ ม.๑/๒	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องเล่าจากประสบการณ์ เรื่องสั้น บทสนทนา นิทานชาดก วรรณคดี งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ บทความ		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- การเขียนสื่อสาร เช่นการเขียน แนะนำตนเอง การเขียนแนะนำ สถานที่สำคัญๆ การเขียนบนสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - การสร้างคำ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง		
๓	โคลงโลกนิติ	ท ๔.๑ ม.๑/๒ ท ๕.๑ ม.๑/๒	ท ๑.๑ ม.๑/๒ ท ๒.๑ ม.๑/๒ ท ๓.๑ ม.๑/๑	- การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - การเขียนสื่อสาร เช่น การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - การพูดสรุปความ พูดแสดง ความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์ จากเรื่องที่ฟังและดู - การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิด จากวรรณคดีและวรรณกรรม		
๔	วิถีงามความพอเพียง	ท ๑.๑ ม.๑/๓ ท ๒.๑ ม.๑/๓ ท ๓.๑ ม.๑/๓ ท ๔.๑ ม.๑/๑	ท ๑.๑ ม.๑/๒	- การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - การเขียนบรรยายประสบการณ์ - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - เสียงในภาษาไทย	๕	๗
๕	สุภาชิตพระร่วง	ท ๑.๑ ม.๑/๑ ท ๒.๑ ม.๑/๓ ท ๔.๑ ม.๑/๙ ท ๕.๑ ม.๑/๓	ท ๓.๑ ม.๑/๓ ท ๔.๑ ม.๑/๓	- การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรอง - เขียนบรรยายประสบการณ์โดย ระบุสาระสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุน - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ชนิดและหน้าที่ของคำ - การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิด จากวรรณคดีและวรรณกรรม	๕	๖
๖	เพื่อนกัน	ท ๒.๑ ม.๑/๔	ท ๑.๑ ม.๑/๔	การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น- เรื่องเล่าจากประสบการณ์		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
		ท ๓.๑ ม.๑/๖	ท ๔.๑ ม.๑/๓	- เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันทึกคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และ ข้อความที่ต้องใช้ บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าว ใจเชิงสร้างสรรค์ - เขียนเรียงความเชิงพรรณนา - การพูดสรุปความ พูดแสดง ความรู้ ความคิดอย่าง สร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ชนิดและหน้าที่ของคำ		
๗	กาพย์พระไชยสุริยา	ท ๑.๑ ม.๑/๑ ท ๑.๑ ม.๑/๙ ท ๓.๑ ม.๑/๓ ท ๔.๑ ม.๑/๙	ท ๒.๑ ม.๑/๒	- การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉับ ๑๖ กาพย์ สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่ สุภาพ - มีมารยาทในการอ่าน - การเขียนสื่อสาร เช่น การเขียน แนะนำตนเอง การเขียนแนะนำ	๖	๖

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				สถานที่สำคัญๆ การเขียนบน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - มีมารยาทในการเขียน - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ภาษาพูดภาษาเขียน - การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิด จากวรรณคดีและวรรณกรรม		
๘	แต่งให้งามตามที่ เหมาะ	ท ๑.๑ ม.๑/๑ ท ๑.๑ ม.๑/๙ ท ๒.๑ ม.๑/๑ ท ๓.๑ ม.๑/๓ ท ๓.๑ ม.๑/๖ ท ๔.๑ ม.๑/๒ ท ๔.๑ ม.๑/๕ ท ๔.๑ ม.๑/๙	ท ๑.๑ ม.๑/๒	- การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ กาพย์ สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่ สุภาพ - การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่ง บรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัว อักษรไทย - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - มีมารยาทในการพูด - การสร้างคำ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง		
๙	รอน้ำลายไหล เสียก่อน	ท ๑.๑ ม.๑/๙ ท ๒.๑ ม.๑/๑ ท ๓.๑ ม.๑/๓ ท ๔.๑ ม.๑/๒	ท ๑.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๖	- การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสักวา กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉบัง ๑๖ กาพย์ สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่ สุภาพ	๕	๖

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- มีมารยาทในการอ่าน - การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - การสร้างคำ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง - สำนวนที่เป็นสุภาษิตและคำพังเพย		
๑๐	เก็บมาเล่า เอามาคุย	ท ๑.๑ ม.๑/๑ ท ๔.๑ ม.๑/๒	ท ๒.๑ ม.๑/๒ ท ๓.๑ ม.๑/๑	แก้วที่เป็นบทบรรยาย บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่กวาง ภาพยยานี ๑๑ ภาพยฉบั ๑๖ ภาพยสุรางคนางค์ ๒๔ และโคลงสี่สุภาพ - การเขียนสื่อสาร เช่น การเขียนแนะนำตนเอง การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - การพูดสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู - การสร้างคำ คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้อง		
๑๑	เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม	ท ๒.๑ ม.๑/๓ ท ๓.๑ ม.๑/๒	ท ๑.๑ ม.๑/๒ ท ๔.๑ ม.๑/๖	- การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น- เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันทึกคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และ ข้อความที่ต้องใช้ บริบทช่วยพิจารณาความหมาย งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าว ใจเชิงสร้างสรรค์ - เขียนบรรยายประสบการณ์โดย ระบุสาระสำคัญและ รายละเอียดสนับสนุน - การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - สำนวนที่เป็นสุภาษิตและคำ พังเพย		
สอบปลายภาค					๑	๑๕
ภาคเรียนที่ ๑					๖๐	๕๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๒๑๑๐๒ ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนที่ ๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	ราชาธิราช	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๒.๑ ม.๑/๕ ท ๕.๑ ม.๑/๔	ท ๓.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๔	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ จากเอกสารทางวิชาการที่มีคำประโยคและข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - อ่านจับใจความงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์ - เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงานระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่า ประสบการณ์ - พุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ภาษาพูดภาษาเขียน - วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณกรรม		๗
๒	เสียงเพลงกับเสียงกรีด	ท ๑.๑ ม.๑/๖ ท ๒.๑ ม.๑/๖	ท ๓.๑ ม.๑/๕	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ จากเอกสารทางวิชาการที่มีคำประโยคและข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - อ่านจับใจความงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์ - เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ หนังสืออ่านนอกเวลา	๖	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน		
๓	กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน	ท ๑.๑ ม.๑/๗ ท ๒.๑ ม.๑/๗ ท ๔.๑ ม.๑/๕	ท ๓.๑ ม.๑/๕ ท ๕.๑ ม.๑/๕	- อ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ - เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายขอความช่วยเหลือ - พุดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ภาษาพูดภาษาเขียน - ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ		
๔	เที่ยวทำเรือ	ท ๒.๑ ม.๑/๘	ท ๑.๑ ม.๑/๘ ท ๓.๑ ม.๑/๕ ท ๔.๑ ม.๑/๔	- อ่านหนังสือตามความสนใจเหมาะสมกับวัย และหนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน - เขียนเรื่องจากจินตนาการ - เขียนจดหมายเชิงกิจธุระ จดหมายเชิงวิทยากร จดหมายขอความอนุเคราะห์ จดหมายแสดงความขอบคุณ - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน - ภาษาพูดภาษาเขียน	๕	๗
๕	นิทานพื้นบ้าน	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๒.๑ ม.๑/๖ ท ๒.๑ ม.๑/๙	ท ๓.๑ ม.๑/๔	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ - เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระสื่อต่าง ๆ เช่น	๕	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
		ท ๕.๑ ม.๑/๔		บทความ หนังสืออ่านนอกเวลา ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน เหตุการณ์ ต่าง ๆ - พูดประเมินความน่าเชื่อถือของ สื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ท่องจำบทอาขยานและบทร้อย กรองที่มีคุณค่าตามที่กำหนด		
๖	คิดต่างกัน แต่อยู่ ร่วมกันได้	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๒.๑ ม.๑/๖ ท ๒.๑ ม.๑/๙	ท ๓.๑ ม.๑/๔	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ - เขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสาระสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ หนังสืออ่านนอกเวลา ข่าวเหตุการณ์ประจำวัน เหตุการณ์ ต่าง ๆ - พูดประเมินความน่าเชื่อถือของ สื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว	๖	๗
๗	บ.ก.ที่รัก	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๒.๑ ม.๑/๗	ท ๓.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๔	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ - เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมาย ขอความช่วยเหลือ จดหมาย แนะนำ จดหมายธุรกิจ จดหมายสอบถามข้อมูล - พูดประเมินความน่าเชื่อถือของ สื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ภาษาพูด ภาษาเขียน	๖	๗
๘	ท่องเว็บเก็บความรู้	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๒.๑ ม.๑/๗	ท ๓.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๔	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ - เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมาย ขอความช่วยเหลือ จดหมาย แนะนำ จดหมายธุรกิจ จดหมายสอบถามข้อมูล	๖	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- พุดประเมินความน่าเชื่อถือของ สื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - ภาษาพูด ภาษาเขียน		
๙	โครงการเด่น เขียน เน้นกระบวนการ	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๒.๑ ม.๑/๗ ท ๒.๑ ม.๑/๙	ท ๓.๑ ม.๑/๔	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ - เขียนจดหมายส่วนตัว จดหมาย ขอความช่วยเหลือ จดหมาย แนะนำ - จดหมายธุรกิจ จดหมาย สอบถามข้อมูล - พุดประเมินความน่าเชื่อถือ ของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว	๕	๖
๑๐	คำเพราะเสนาะ ทำนอง	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ท ๓.๑ ม.๑/๔ ท ๔.๑ ม.๑/๕	ท ๒.๑ ม.๑/๘	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ - เขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า การเขียนรายงาน โครงการ - พุดประเมินความน่าเชื่อถือของ สื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว - กาพย์ยานี ๑๑	๕	๗
สอบปลายภาค					๑	๑๕
ภาคเรียนที่ ๒					๖๐	๕๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนที่ ๑

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	โคลงภาพพระราชมงกุฎ	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๒.๑ ม.๒/๑ ท ๓.๑ ม.๒/๑ ท ๕.๑ ม.๒/๑	ท ๑.๑ ม.๒/๗ ท ๔.๑ ม.๒/๑	อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วที่เป็น บทบรรยายและบทพรรณนา บท ร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และ กาพย์ห่อโคลง - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัว อักษรไทย - พุทธสรุปความจากเรื่องที่ฟังและ ดู - การสร้างคำสมาส - สรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยาก ขึ้น วรรณคดีวรรณกรรมเกี่ยวกับ ศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาษิต คำสอน เหตุการณ์ ประวัติศาสตร์ บันทึคดี บันทึก การเดินทาง	๕	๗
๒	พุดดิมีเสน่ห์	ท ๑.๑ ม.๒/๒	ท ๑.๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๒	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน บทความ บันทึกเหตุการณ์ บท สนทนา บทโฆษณา งานเขียน ประเภทโน้มน้าวใจ งานเขียน หรือบทความแสดงข้อเท็จจริง เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ	๕	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				การเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น - การเขียนบรรยายและพรรณนา - การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การ พูดอวยพร การพูดโน้มน้าว การ พูดโฆษณา		
๓	ศิลาจารึกหลักที่ ๑	ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๒.๑ ม.๒/๓ ท ๓.๑ ม.๒/๒ ท ๔.๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๓	ท ๑.๑ ม.๒/๗	อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน บทความ บันทึกเหตุการณ์ บท สนทนา บทโฆษณา งานเขียน ประเภทโน้มน้าวใจ งานเขียน หรือบทความแสดงข้อเท็จจริง เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น - เขียนบรรยาย - พุทธิวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟัง และดู - แต่งกลอนสุภาพ - วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจาก วรรณคดี วรรณกรรม และ วรรณกรรมท้องถิ่น	๕	๗
๔	ออมไวใส่ถุงแดง	ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๔ ท ๓.๑ ม.๒/๑ ท ๓.๑ ม.๒/๖	ท ๑.๑ ม.๒/๗	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน บทความ บันทึกเหตุการณ์ บท สนทนา บทโฆษณา งานเขียน ประเภทโน้มน้าวใจ งานเขียน หรือบทความแสดงข้อเท็จจริง เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น - มารยาทในการอ่าน	๕	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอนโอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงานระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่า ประสบการณ์ - พุดสรุปใจความจากเรื่องที่ฟังและดู - มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด		
๕	บทเสภาสามัคคีเสวก ตอนวิศวกรรมาและ สามัคคีเสวก	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๒.๑ ม.๒/๑ ท ๒.๑ ม.๒/๘ ท ๓.๑ ม.๒/๑ ท ๕.๑ ม.๒/๒	ท ๑.๑ ม.๒/๗	- อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว ที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง - มารยาทในการอ่าน - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย - มารยาทในการเขียน - พุดสรุปใจความจากเรื่องที่ฟังและดู - วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น	๔	๖
๖	เมื่อแพะกลายเป็นสุนัข	ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๒.๑ ม.๒/๓ ท ๓.๑ ม.๒/๖	ท ๑.๑ ม.๒/๗	- จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน - เขียนเรียงความจากประสบการณ์ - พุดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพุดอวยพร การพุดโน้มน้าว การพุดโฆษณา - มารยาทในการพุด	๔	๖

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๗	บทละครพูดเรื่อง รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบหนทก	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๔.๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๒	ท ๒.๑ ม.๒/๒ ท ๓.๑ ม.๒/๓	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง - เขียนบรรยายและพรรณนา - วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟัง - แต่งกลอนสุภาพ - วิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจาก วรรณคดีและวรรณกรรม และ วรรณกรรมท้องถิ่น	๖	๖
๘	ลูกผู้ชายตัวเกือบจริง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๒.๑ ม.๒/๓ ท ๓.๑ ม.๒/๑	ท ๔.๑ ม.๒/๑	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง - เขียนบรรยายและพรรณนา - พุดสรุปใจความจากเรื่องที่ฟัง และดู - สร้างคำในภาษาไทย	๖	๖
๙	บันทึกท่องเที่ยวโลก	ท ๑.๑ ม.๒/๑	ท ๒.๑ ม.๒/๒ ท ๓.๑ ม.๒/๓	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ ร้อยกรอง - เขียนบรรยายและพรรณนา - วิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ ฟังและดู	๖	๖
๑๐	เย็นศิระเพราะพระ บริบาล	ท ๑.๑ ม.๒/๓	ท ๒.๑ ม.๒/๒ ท ๓.๑ ม.๒/๓ ท ๔.๑ ม.๒/๕	- อ่านจับใจความจากสื่อเขียน แผนผังความคิดจากการอ่าน - เขียนบรรยายและพรรณนา - วิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ ฟังและดู - ภาษาบาลี สั้นสุด	๖	๖
๑๑	พรที่สัมฤทธิ์	ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๒.๑ ม.๒/๓ ท ๓.๑ ม.๒/๒	ท ๑.๑ ม.๒/๗	- อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อ โต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ - เขียนเรียงความเกี่ยวกับ ประสบการณ์ - วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู - คำสมาส	๖	๖
สอบปลายภาค					๑	๑๕

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
ภาคเรียนที่ ๑					๖๐	๕๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนที่ ๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	กาพย์ห่อโคลงประพาส ธารทองแดง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๖ ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๓.๑ ม.๒/๔ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๔	- วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและจำแนก ข้อเท็จจริงข้อมูลสนับสนุนจาก การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ - เขียนจดหมายกิจธุระ จดหมาย เชิญวิทยากร จดหมายขอความ อนุเคราะห์ - พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ - รวบรวมและบอกความหมายคำ ที่มาจากภาษาต่างประเทศ - ท่องจำบทอาขยานและบทร้อย กรองตามที่กำหนด	๕	๗
๒	รื่นเริงเพลงร่ำวง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๓.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๑.๑ ม.๒/๗	- ศึกษางานเขียนเพื่อระบุ ข้อสังเกต - เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้า - รวบรวมและอธิบายความหมาย ของคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ		
๓	โคลงสุภาพิต พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระ	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๑.๑ ม.๒/๗ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๕	- จากสื่อต่าง ๆ บทความ บทเพลง หนังสืออ่านนอกเวลา สารคดี บันเทิงคดี - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้า		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
	พระจุลจอม เกล้าเจ้าอยู่หัว	ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๓.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๕		- อธิบายความหมายของคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - ท่องจำบทอาขยาน		
๔	พอใจให้สุข	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๓.๑ ม.๒/๔ ท ๔.๑ ม.๒/๕	- วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงจากงานเขียนและสื่อ - เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ - พุดในโอกาสต่าง ๆ - รวบรวมและอธิบายคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	๖	๗
๕	กลอนดอกสร้อยรำพึง ในป่าช้า	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๓.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๕	- อ่านหนังสือ บทความ ทอมัส ประพันธ์ ที่หลากหลาย - เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความรู้ ความคิดเห็น ข้อโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ บทความ บทเพลง หนังสืออ่านนอกเวลา สารคดี บันเทิงคดี - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้า - อธิบายความหมายของคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - ท่องจำบทอาขยาน	๖	๗
๖	ถกประเด็นทำเป็น รายงาน	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๒.๑ ม.๒/๖ ท ๓.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๑.๑ ม.๒/๗	- วิเคราะห์ข้อเท็จจริงจากสื่อที่อ่าน - เขียนแสดงความคิดเห็นจากสื่อต่าง ๆ	๖	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๗	ความรับผิดชอบ	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๓.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕	- ระบุข้อสังเกตการณ์ชวนเชื่อ การโน้มน้าวใจ หรือความ สมเหตุสมผลของงานเขียน - เขียนวิเคราะห์วิจารณ์หรือข้อ โต้แย้งจากสื่อ - พุดรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - อธิบายความหมายของคำศัพท์	๖	๗
๘	โชคดีที่มีภาษาไทย	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖	ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๔	- การใช้คำราชาศัพท์ - ข้อเสนอแนะในการใช้คำราชา ศัพท์	๖	๗
๙	วันนี้ผมตื่นสาย	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๓.๑ ม.๒/๔ ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕	- วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง จากงานเขียนและสื่อ - เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ - พุดในโอกาสต่าง ๆ - รวบรวมและอธิบายคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ	๖	๗
๑๐	เด็กชายเจ้าปัญญา	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๖ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๓.๑ ม.๒/๕ ท ๔.๑ ม.๒/๕	ท ๑.๑ ม.๒/๕	- ศึกษางานเขียนเพื่อระบุ ข้อสังเกต - เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้า - รวบรวมและอธิบายความหมาย ของคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศ		

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัด ระหว่างทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
ทดสอบปลายภาค					๑	๑๕
ภาคเรียนที่ ๒					๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๒๓๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนที่ ๑

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	บทละครพูดเรื่องเห็น แก่ลูก	ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๓.๑ ม.๓/๑ ท ๕.๑ ม.๓/๒	ท ๒.๑ ม.๓/๒	- อ่านออกเสียงบทร้อยที่เป็น บทความทั่วไป และบทความ ปณิณกะ บทร้อยกรองเช่นบท ละคร กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉก ๑๖ และโคลงสี่สุภาพ - เขียนข้อความตามสถานการณ์ และโอกาสต่าง ๆ คำอวยพร คำ ขวัญ คำคม โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ - พุดแสดงความคิดเห็น และ ประเมินเรื่องจากการฟังและการ ดู - ระดับภาษา - วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรม	๕	๗
๒	อะไรๆก็ “ไม่เป็นไร”	ท ๒.๑ ม.๓/๑	ท ๑.๑ ม.๓/๒ ท ๓.๑ ม.๓/๒	- ระบุความแตกต่างของคำจาก การอ่านจับใจความจากสื่อ - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัว อักษรไทย - วิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟัง และดู - ระดับภาษา		
๓	นิทานคำกลอนเรื่อง พระอภัยมณี ตอน พระอภัยมณีหนีนาง ผีเสื้อสมุทร	ท ๑.๑ ม.๓/๔ ท ๒.๑ ม.๓/๓ ท ๒.๑ ม.๓/๔ ท ๕.๑ ม.๓/๑	ท ๓.๑ ม.๓/๒	- เขียนกรอบแผนผังความคิดจาก สื่อๆ - เขียนอัตชีวประวัติหรือ ชีวประวัติ - เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ	๖	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- วิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู - จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - ความรู้และข้อคิดจากการอ่าน		
๔	มองโฆษณาอย่าง วรรณกรรม	ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๑.๑ ม.๓/๑๐ ท ๒.๑ ม.๓/๔ ท ๓.๑ ม.๓/๑ ท ๔.๑ ม.๓/๒	ท ๒.๑ ม.๓/๒	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง - มารยาทในการอ่าน - เขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาส - เขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ - พุดแสดงความคิดเห็นประเมินเรื่องจากการฟังและดู - ประโยคซับซ้อน	๖	๗
๕	พระบรมราโชวาท	ท ๑.๑ ม.๓/๔ ท ๒.๑ ม.๓/๓ ท ๔.๑ ม.๓/๔ ท ๕.๑ ม.๓/๑	ท ๓.๑ ม.๓/๒ ท ๔.๑ ม.๓/๑	- เขียนกรอบแผนผังความคิดจากสื่อ ๆ - เขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ - วิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู - จำแนกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - ความรู้และข้อคิดจากการอ่าน	๖	๗
๖	เข้าหาเย็นเฮ	ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๓.๑ ม.๓/๑ ท ๔.๑ ม.๓/๔	ท ๒.๑ ม.๓/๒ ท ๔.๑ ม.๓/๑	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ ร้อยกรอง - เขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาส - พุดประเมินจากการฟังและดู - คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ	๖	๗

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๗	เขียนได้ความตาม รูปแบบ	ท ๒.๑ ม.๓/๕ ท ๓.๑ ม.๓/๓ ท ๔.๑ ม.๓/๓	ท ๑.๑ ม.๓/๒	- ความแตกต่างของคำที่มี ความหมายโดยนัยโดยตรงจาก สื่อ ๆ - เขียนจดหมายกิจธุระ - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น - ระดับภาษา	๖	๗
๘	เพลงนี้มีประวัติ	ท ๑.๑ ม.๓/๔ ท ๒.๑ ม.๓/๓ ท ๓.๑ ม.๓/๑ ท ๔.๑ ม.๓/๓	ท ๑.๑ ม.๓/๒	- อ่านเรื่องแล้วเขียนกรอบผัง ความคิด แนวความคิด บันทึก ย่อความ และรายงาน - เขียนอัตชีวประวัติชีวประวัติ - ระดับภาษา	๖	๗
๙	มหัศจรรย์แห่ง มะละกอ	ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๑.๑ ม.๓/๑๐ ท ๓.๑ ม.๓/๑ ท ๔.๑ ม.๓/๓	ท ๒.๑ ม.๓/๒	- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ ร้อยกรอง - มารยาทในการอ่าน - เขียนเรียบเรียงข้อความตาม สถานการณ์ - พุดแสดงความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่าน - ระดับภาษา	๖	๗
๑๐	รู้ตำนาน สืบสาน วัฒนธรรม	ท ๑.๑ ม.๓/๑ ท ๒.๑ ม.๓/๑ ท ๓.๑ ม.๓/๑ ท ๔.๑ ม.๓/๑ ท ๕.๑ ม.๓/๒		- อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อย กรอง - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด - พุดแสดงความคิดเห็นและ ประเมินเรื่องจากการฟังและดู - จำแนกคำที่ใช้ใน ภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษาไทย - คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม	๖	๗
ทดสอบปลายภาค					๑	๑๕
ภาคเรียนที่ ๑					๖๐	๑๐๐

โครงสร้างรายวิชา

รหัสวิชา ท๒๓๑๐๒ ภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา ๖๐ ชั่วโมง/ภาคเรียนที่ ๒

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๑	อิศรญาณภาษิต	ท ๒.๑ ม.๓/๖ ท ๓.๑ ม.๓/๓ ท ๔.๑ ม.๓/๕ ท ๕.๑ ม.๓/๓	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕ ท ๔.๑ ม.๓/๖	- อ่านออกเสียงบทร้อยที่เป็น บทความทั่วไป และบทความ ปกิณกะ บทร้อยกรองเช่นบท ละคร กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉก ๑๖ และโคลงสี่สุภาพ - เขียนข้อความตามสถานการณ์ และโอกาสต่าง ๆ คำอวยพร คำ ขวัญ คำคม โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ - พุดแสดงความคิดเห็น และ ประเมินเรื่องจากการฟังและการ ดู - ระดับภาษา - วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า จากวรรณคดีและวรรณกรรม	๕	๗
๒	ที่เรียกว่าก้าวหน้า	ท ๑.๑ ม.๓/๖ ท ๒.๑ ม.๓/๗ ท ๓.๑ ม.๓/๔ ท ๔.๑ ม.๓/๕	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕	- ประเมินความถูกต้องของข้อมูล ที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่านจาก สื่อต่าง ๆ - วิเคราะห์วิจารณ์ แสดงความรู้ ความคิดเห็นข้อโต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่นบทความทางวิชาการ บท โฆษณา - พุดในโอกาสต่าง ๆ เช่นการพุด โต้แย้ง การอภิปราย การพุดย่อ วาทะ - คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ	๖	๘

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
๓	นิทานคำกลอนเรื่อง พระอภัยมณี ตอน พระอภัยมณีหนีนาง ผีเสื้อสมุทร	ท ๑.๑ ม.๓/๗ ท ๒.๑ ม.๓/๘ ท ๓.๑ ม.๓/๕	ท ๔.๑ ม.๓/๖ ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ วรรณคดีในบทเรียน ขาว เหตุการณ์ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น - กรอกแบบสมัครงาน - พุดโน้มน้าว - โคลงสี่สุภาพ - ท่องจำบทอาขยานและบทร้อย กรองที่มีคุณค่า	๖	๘
๔	กรุงเทพฯเมื่อร้อย กว่าปี	ท ๑.๑ ม.๓/๘ ท ๒.๑ ม.๓/๙ ท ๒.๑ ม.๓/๑๐ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๕	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕ ท ๓.๑ ม.๓/๔	อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ วรรณคดีในบทเรียน ขาว เหตุการณ์ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น - เขียนรายงาน รายงานจาก การศึกษาค้นคว้า รายงาน โครงงาน - มารยาทในการเขียน - พุดในโอกาสต่าง ๆ - มารยาทในการพุด - คำศัพท์ทางวิชาการ	๖	๘
๕	คิดดีก็ได้บุญ	ท ๑.๑ ม.๓/๙ ท ๒.๑ ม.๓/๗ ท ๒.๑ ม.๓/๑๐ ท ๓.๑ ม.๓/๕ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๕	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕	อ่านตามความสนใจ เช่นหนังสือ นอกเวลา หนังสือตามความ สนใจและตามวัยของนักเรียน หนังสือที่ครูและนักเรียน ร่วมกันกำหนด	๖	๘

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				- เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดง ความรู้ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง จากสื่อต่าง ๆ เช่นบทความทาง วิชาการ บทโฆษณา - มารยาทในการเขียน - การพูดโน้มน้าว - มารยาทในการพูด - คำศัพท์ทางวิชาการ		
๖	ปาร์ตี้บาร์บีคิว	ท ๒.๑ ม.๓/๖ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๕	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕ ท ๓.๑ ม.๓/๔	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ วรรณคดีในบทเรียน ขำ เหตุการณ์ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น - เขียนอธิบาย เขียนชี้แจง แสดง ความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่อง ต่าง ๆ - พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดได้ว่าที่ พูดอภิปราย พูดยอว่าที่ - มารยาทในการพูด - คำศัพท์ทางวิชาการ	๖	๘
๗	ความรักใดควรไฝหา	ท ๑.๑ ม.๓/๖ ท ๒.๑ ม.๓/๗ ท ๓.๑ ม.๓/๕ ท ๓.๑ ม.๓/๖	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕	- อ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ วรรณคดีในบทเรียน ขำ เหตุการณ์ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น - เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือ	๗	๘

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด		สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ตัวชี้วัดระหว่าง ทาง	ตัวชี้วัด ปลายทาง			
				โต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น บท โฆษณา บทความทางวิชาการ - พุดโน้มน้าว - มารยาทในการพุด - โคลงสี่สุภาพ		
๘	คำขวัญโน้มน้าวจิต โน้มน้าวจิต คิดคำคม	ท ๑.๑ ม.๓/๗ ท ๒.๑ ม.๓/๖ ท ๓.๑ ม.๓/๔ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๕	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕	- เขียนอธิบายชี้แจงแสดงความ คิดเห็นและการโต้แย้งในเรื่อง ต่าง ๆ - การพุดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพุดโต้ว่าที่ การอภิปราย การพุดยอว่าที่ - มารยาทในการพุด - คำศัพท์ทางวิชาการ	๗	๗
๙	ลัทธิบุญคุณอุ้มชีวิต คิดทดแทน	ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๕ ท ๕.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๗ ท ๒.๑ ม.๓/๗ ท ๓.๑ ม.๓/๔ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๕	ท ๑.๑ ม.๓/๓ ท ๑.๑ ม.๓/๕ ท ๕.๑ ม.๓/๓	- อ่านตามความสนใจ เช่น หนังสือนอกเวลา หนังสืออ่าน ตามความสนใจและตามวัยของ นักเรียน หนังสืออ่านที่ครูและ นักเรียนร่วมกันกำหนด - เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และ แสดงความรู้ความคิดเห็น หรือ โต้แย้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น บท โฆษณา บทความทางวิชาการ - การพุดในโอกาสต่าง ๆ การพุด โต้ว่าที่ การอภิปราย การพุดยอ ว่าที่ - มารยาทในการพุด - คำศัพท์ทางวิชาการ	๗	๗
ทดสอบปลายภาค					๑	๑๕
ภาคเรียนที่ ๒					๖๐	๑๐๐

ส่วนท้าย

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมิน เพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุก ระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่ แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอน ดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดให้มี การสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใดนอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุง

การเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของ ผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คณิตวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนใน สถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการ ปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ

คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผล การเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

๑.การตัดสิน การให้ระดับและการรายงานผลการเรียน

๑.๑ การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

(๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้นๆ

(๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา กำหนด

(๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

(๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน

คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๑.๒ การวัดระดับผลการเรียน

ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนเป็น ๘ ระดับ

๔	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๘๐ - ๑๐๐
๓.๕	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๗๕ - ๗๙
๓	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๗๐ - ๗๔
๒.๕	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๖๕ - ๖๙
๒	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๖๐ - ๖๔
๑.๕	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๕๕ - ๕๙
๑	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๕๐ - ๕๔
๐	หมายถึง	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	๐ - ๔๙

๒. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

การประเมินจะให้ผ่านและไม่ผ่าน กรณีที่ผ่านให้ระดับผลการประเมินเป็นดีเยี่ยม ดี และผ่าน ดังนี้

การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน เพื่อการเลื่อนชั้นและจบการศึกษา โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสิน เป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม	หมายถึง	มีผลงานแสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ
ดี	หมายถึง	ผลงานแสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
ผ่าน	หมายถึง	ผลงานแสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับแต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ
ไม่ผ่าน	หมายถึง	ไม่มีผลงานแสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนหรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้น ยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

๓. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ครอบคลุมสมรรถดังต่อไปนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัยและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อประโยชน์สุขของตนเอง และสังคม

ดี หมายถึง ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่โรงเรียนกำหนด

ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่โรงเรียนกำหนด

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของผู้เรียน ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด และให้ผลการเข้าร่วมกิจกรรมเป็น ผ่าน และ ไม่ผ่าน

การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียนเป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้า ในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการเรียนสามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้มีหลากหลาย ประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย การเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และสถานการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะผู้สอนและผู้เรียนสามารถค้นคว้าจากแหล่งเรียนได้ดังนี้

๑. ห้องสมุดของโรงเรียนบ้านวังบวบ
๒. สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้ในศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ที่มีในชุมชน
๔. สื่อประกอบการสอน เช่น You Tube

อภิธานศัพท์

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียน มี ๕ ขั้นตอนดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการกิจ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบเขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่าง ๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาคำว่าว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะดังๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้ สำนวน โครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกรู้สีกจากการอ่าน จัดทำโครงการหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาวรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดู

หรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอธิบาย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อ

หรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้หรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักข์ใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบันเขียน ปักข์ใต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มลก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิยวันนี้คำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่าย ๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรคการพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะ งดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียนการกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถ สื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่าง ๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่าง ๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้องกา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้เหนียว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ชี้เหนียวเป็นสิ่งที่ไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อรวมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วานอนนอนง่าย เสียใจดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่องตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของ ตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะ เข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อสงสัย ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบโครงการเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนรู้แบบโครงการไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสาร และการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึก ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถ รับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ ประการ ที่หนึ่ง ทุกภาษา จะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ ประการที่ สอง ภาษามีพลังในการทรงงานมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด ประการ ที่สาม ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน ประการที่สี่ ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสารและรับสารได้ ประการที่ห้า ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งใน ปัจจุบัน อดีต และอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ประการที่หก ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรม และวิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ ดำเนินเรื่องไปตาม แนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไป ไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือ ความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำ ความเข้าใจหรือความหมายของ คำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็น เครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิด ด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มี คำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและ แสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่ การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของ ภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคม อย่างสงบสุข มีมิตรต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของ สังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาษาย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำ

ทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางทีเรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ ในการติดต่อสื่อสารสร้างความ เป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียง ภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น

วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการ สร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้าง ความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะ ใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่าง ๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การ ประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการ พูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้าง ความรู้จากประสบการณ์และจากการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่ เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็น ปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและ การดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทาง ภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่าง ๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้ง นิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่าง ๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทาง สังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคล และประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับ ภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่ง ภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมี วิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุ เป็นผล

ภาคผนวก
คำสั่งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร

คำสั่งโรงเรียนบ้านวังบวบ

ที่ ๓๙ / ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ตามกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ปีการศึกษา ๒๕๖๗
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐)

ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓ ได้กำหนดให้โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา “กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) และตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้แก่สถานศึกษา ในสังกัดใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยนำไปจัดทำรายละเอียดของเนื้อหาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของสถานศึกษาต่อไป

อาศัยอำนาจบังคับบัญชาและอำนาจหน้าที่ตามความในมาตรา ๓๕ และ มาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ อำนาจตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้การบริหารสถานศึกษาเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อทางราชการ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา กรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่น ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

๑.คณะกรรมการดำเนินงาน มีหน้าที่ ทบทวนหลักสูตร วางแผน ปรับปรุง กำหนดรายละเอียดของหลักสูตรระดับสถานศึกษา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) ตามกรอบสาระท้องถิ่น ความต้องการของนักเรียนและชุมชน วิเคราะห์เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นตามตัวชี้วัดมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดทำคู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ให้สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ พร้อมติดตามการดำเนินการจัดทำหลักสูตรในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อเสนอต่อหัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการ และผู้บริหารสถานศึกษาต่อไปให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ประกอบด้วย

๑.๑ นางสาวเครือวัลย์ จันทสุบรรณ	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังบวบ	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางวิไลวรรณ กิตติคุณ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	รองประธาน
๑.๓ นางพรทิพย์ บัวทอง	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ปฐมวัย	กรรมการ
๑.๔ นางจินตาวรรณ โรจชะยะ	หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ	กรรมการ
๑.๕ นางสาวนงนุช แดงเย็น	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	กรรมการ
๑.๖ นางสาวศุภสุตา ชุมนิรัตน์	หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย	กรรมการ
๑.๗ นายพงศ์พันธ์ คงสังข์	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา	กรรมการ
๑.๘ นายสุเทพ เหมมัน	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ	กรรมการ
๑.๙ นางอุษา ศิริเมฆ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	กรรมการ
๑.๑๐. น.ส.อัสมาอี สุขสุวรรณ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	กรรมการ

๑.๑๑ นางสาวปรีดาวรรณ ยอดสุวรรณ กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ป.๑-๓) กรรมการ/เลขานุการ

๒. คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีหน้าที่ ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ กำหนดรายละเอียด โครงสร้างตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) ตามกรอบสาระ ท้องถิ่น ความต้องการของนักเรียนและชุมชน วิเคราะห์เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นตามตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดทำคู่มือการจัดการกระบวนการเรียนรู้ การ วัดและประเมินผล ให้สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ รวบรวมเอกสารและจัดทำรูปเล่ม เพื่อให้ทันกำหนดการเปิดใช้ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ประกอบด้วย

๒.๑ นางพรทิพย์ บัวทอง

- กลุ่มประสบการณ์ การศึกษาปฐมวัย

๒.๒ นางวิไลวรรณ กิตติคุณ

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นป.๑ - ๓ /ชั้นป.๔ - ๖

- สาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นป.๑ - ๓

๒.๓ นายสุเทพ เหมมนัน

- สาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นม.๑ - ๓

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้น ม.๑ - ๓

- กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (เศรษฐกิจพอเพียง) ชั้น ม. ๑ - ๓

๒.๔ นางจินตาวรรณ ไรจยะยะ

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) /ชั้นป.๔ - ๖ / ชั้นม.๑ - ๓

- สาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นป.๔ - ๖

๒.๕ นางสาวนงนุช แดงเย็น

- กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นป.๑ - ๓/ชั้นป.๔ - ๖ / ชั้นม.๑ - ๓

๒.๖ นายพงศ์พันธ์ คงสังข์

- กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นป.๔ - ๖ / ชั้นม.๑ - ๓

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ ชั้นม.๑ - ๓

๒.๗ นางสาวศุภิสดา ชุมนิรัตน์

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นป.๑ - ๓ / ชั้น ม. ๑ - ๓

- - กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพิ่มเติม วิชา ภาษาพาสุนก ชั้นป. ๑ - ๓

๒.๘ นางสาวนาเคีย อาคอส๊ะ

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นป.๔ - ๖

- กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ด้านทุจริต) ชั้นป.๔ - ๖ / ชั้น ม.. ๑ - ๓

๒.๙ นางอุษา ศิริเมฆ

- กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นป.๑ - ๓/ชั้นป.๔ - ๖ / ชั้นม.๑ - ๓

๒.๑๐. นางสาวอัสมาอี สุขสุวรรณ

- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้น ป. ๑ - ๓

- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้น ป. ๔ - ๖

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ ชั้นป.๔ - ๖

๒.๑๑ นางสาวปรีดาพรรณ ยอดสุวรรณ

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ชั้นป. ๑ - ๓
- กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นป.๑ - ๓
- กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ด้านทุจริต) ชั้นป. ๑ - ๓

๒.๑๒ นางสาวอานีเชษฐ์ มาหิละ

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นป.๑ - ๓
- - กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (เพิ่มเติม) ชั้นป. ๔ - ๖

๒.๑๓ นางสาวสิริรัตน์ พรหมภักดิ์

- กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นม.๑ - ๓
- กลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม วิชา คอมพิวเตอร์ ชั้นม.๑ - ๓

ทั้งนี้ ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่
รับผิดชอบเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ทุกประการ

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๗

(นางสาวเครือวัลย์ จันทสุพรรณ)
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังบวบ